



BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2013. február • XIX. évfolyam 1. szám

Amikor csak az üres kéz marad

– Bőjtre –

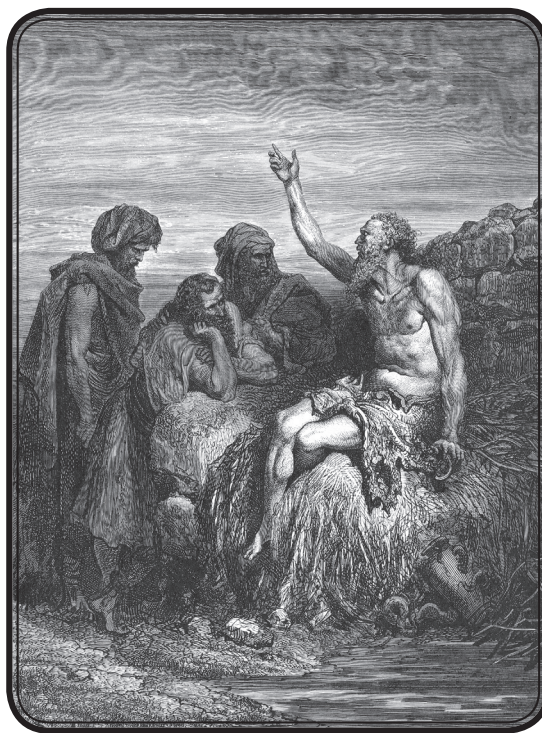
„Fölemelkednek, de egy kis idő múlva nincsenek, elsüllyednek, elenyésznek, mint bárki más.”

(Jób Könyve 24: 18–25)

Többször hallottam már szolgálatom során, hogy egy-egy gyülekezetben **nem jó az igehirdetés, mert az emberek azt kapják, amit hallani szeretnének** és nem azt, amit Isten akar mondani nekik. Egy biztos, a Jób könyve nem azok közé a közkedvelt könyvek közé tartozik, amelyeket szeretünk hallani, pláne ismerve az előzményeket, Jób életének tragédiáját.

1. Ahogy haladunk előre a könyvben, egyre inkább látszik, hogy **a barátok csődöt mondanak**, nem tudják megvigasztalni, sőt csak rontanak a helyzetén. Végül vigasztalókból vádlókká mennek át. Gondoljuk csak el, ha mi is olyan helyzetbe kerülünk, amiről el sem tudtuk volna képzelni, hogy velünk megtörténhet, akkor mi is átéljük, amit Jób, és mélységesen együtt érzünk vele. Ahogy látjuk Jóbot ülni egy szemétkupac közepén, mindenét elvesztve, magányosan, megátkozva azt a napot, amelyen megszületett, betegen, tele fekélyekkel, egy törött cserépdarabbal sebeit vakargatva, lehetetlen, hogy ne éreznénk együtt vele.

Eszünkbe kell, hogy jusson saját életünk. Mi lenne, ha mi is Jób cipőjében járnánk? Természetesen mi sem hisszük el teljesen, hogy Jób



bűntelen, hiszen mindenki vétkezett. Ennek ellenére jogosan érezzük, hogy igazságtalan, ami vele történt. Talán ugyanaz a kérdés vetődik fel bennünk is, mint Jóbban: **„Miért történik mindez veled, mi értelme van? Isten, válaszolj!”**

Ahogy Isten nem válaszolta meg ezt a kérdést a könyvben, mi sem tesszük. Nem tehetjük, **nincs rá válasz, legalábbis nem most és nem nekünk**. Ha ezen az úton keressünk a nekünk szóló üzenetet, éppen olyan rossz nyomon indulnánk el, mint Jób barátai.

Mielőtt ítélnénk, mi is képzeljük magunkat a másik helyébe. **Ne mondjuk hát: „Isten nem ver bottal”** – biztos meg van az oka, hogy miért történt ez veled. Álljunk a szenvedő mellé. Emlékezzünk Jézus szavára, amit a tanítványai kérdésére mondott: „azért történt veled, hogy Isten megmutassa dicsőségét rajta!”. Lásd egy lehetőséget a másokban, hogy rendeződhet az élete, és lásd meg Krisztus szenvedését a másokban.

2. Csodálatos módon **Jób mégsem a hitét kezdi elveszíteni**, hanem az őt körülvevő magány rémiszti meg. Az elhagyatottság gyötrő szenvedése. Barátai nyomorult vigasztalónak bizonyulnak. Jób végül a pusztasötétjébe, az ürességbe kiállt, ahol megjelent neki az Úr a viharban (Jób 31:35).

Igénk **a világ hatalmasainak az ítéletéről szól**, akik visszaélnék hatalmukkal. Akik a rangjukban, hatalmukban, összeköttetésekben és a vagyonukban bíznak.

Mindez Jób hetedik válaszában hangzik el, **védve önmaga igazát**, állítva, hogy hozzájuk hasonló vétkeket nem követett el. Minderre azért volt szükség, mert Jób híres barátai **titkolt vétkek miatt vádolták őt**.

Jób ismét hitéről és hűségéről tesz bizonysgot, amikor elítéli a vagyonban és hatalomban bízokat.

Ma egy felmérés szerint Európában a magyarok gondolják azt a legmagasabb százalékban, hogy a pénz tesz boldoggá.

Ez mutatja, hogy mi az igazi válság közöttünk, és mekkora annak mértéke. **Az Ige azt kérdi tehát, hogy ebben a helyzetben, vagy ha hasonló veszteségeket élsz át, kiben vagy miben bízol?** Nem az ment meg, amid van, hanem az, aki vagy, ahová tartozol. Örökkévaló értékekre van szükséged, nem múlandó dolgokra. Ha Jézus Krisztusban gyökerezel, akkor nem maradsz magadra a bajban.

3. Jóbnak ez a beszéde Isten hatalmáról is beszél. Isten hatalmas, mindenható: „Nincs hozzád hasonló Isten sem fent az égben, sem lent a földön!” (1Kir 8:23)

Az egész univerzum hatalmas, számunkra felfoghatatlan és mind e mai napig megismerhetetlen rendszer. Mégis az egész könnyen elfér Isten tenyerében. **Isten nagysága még a végtelennél is nagyobb.** Még az általunk felfoghatatlan dimenzió-

nál, a mennynél is nagyobb.

Ennek ellenére hajlamosak vagyunk **úgy tekinteni rá, mint a mi partnerünkre, egy másik személyre**, akinek ugyan sok hatalma van, de nekünk egy-két ponton még jobb tervünk van, mint neki.

Rosszul hangzik, amikor Isten valóban Istenként mutatkozik be, az számunkra félelmetes, kibírhatatlan és még igazságtalan is. **Félelmetes, mert erősebb, mint te. Rémisztő, mert Ő alkotott téged, és el is pusztíthat.**

Ő szuverén Úr, de mégsem hoz olyan döntéseket, melyben ne lenne a kegyelem és szeretet. Ezt tapasztalta meg Jób, és elhallgat panaszával.

4. *Amikor a bölcs értelme hiábavalóvá lesz, és nem marad más, mint az üres kéz: Jób ekkorra már túl volt minden kérdésen és vádon, csak ürességét tudta Isten elé vinni: „Nem tudom, felfoghatatlan! – De te tudod, Uram!” (Jób 42: 1-6)*

A legnagyobb nyomorúság az ember életében nem az, ha ok nélkül szenved, hanem az, ha Isten nélkül szenved.

Isten nem hagy magunkra bennünket. Csak a Mindenha-

tó Isten marad meg számodra, aki maga is átélte ezt az elhagyatottságot a kereszten. Nemcsak arról szól igénk, hogy ismerjük el hatalmát, hanem bízunk rá magunkat nyomorult helyzetünkben.

Te miért jutottál el odáig, hogy üres kezet tartasz az Úrnak?

„Hányszor kezdtünk már újra! Jézus ma azt mondja: lehet Ővele újat kezdeni! Ebben, hogy üres kezet tartunk, benne van az, hogy be kell ismerni: nincs semmim, nem találok meg a megoldást. Talán még az is igaz, hogy nincs senki, aki megfogná az üres kezem. De hát te azért jöttél utánam Istenem! Az egész Biblia erről szól, hogy Isten a nincstelen, sőt testvértelen embernek Jézus Krisztus személyében utána jött, oda hajolt le, ahová zuhantunk, és onnan emel fel bennünket. Ez nevezi a Biblia kegyelemnek. A kegyelem sem fogalom, – a kegyelem cselekvés, a hit meg az én válaszom. Ő kegyelemből visszaadja mindazt, amit elveszítettem, én meg hittal elfogadom tőle. És ez nem szép kép, ez valóban megtörténik.” (Cseri K.: Hogyan ad Isten győzelmet?)

Berze János

ISMERETLENNEK TŰNŐ TERÜLETEN

– A böjtről –

Még általános iskolai történelemórán tanultuk, hogy a középkorban az akkor még az Atlanti-óceánt nem ismerő európai hajósok térképeket készítettek a tengerekről, és azokat a területeket, melyeket nem ismertek, de tudták, hogy léteznek, érdekesen ábrázolták. A térképkészítők ezekre a helyekre mindenféle tengeri szörnyetegeket rajzoltak, amiket szintén nem láttak még sohasem. Mindez arra szolgált, hogy a hajósokat elrettentse az ismeretlen vizektől, valamint felkészítse őket arra, hogy ha ismeretlen vizekre eveznek, akkor

mivel kell számolniuk. Fokozatosan derült ki, hogy ezeknek a feltételezéseknek semmi alapjuk sincs, talán csak annyi, hogy léteznek cetek, bálnák, de ezek nem olyan külsővel rendelkeznek, mint ahogy ábrázolták az ismeretlen lényeket, és nem is olyan rettenetesek. Mi is megélünk hasonló élményeket hívő életünk során. Mi is készítünk térképeket, és az ismeretlen területekre sokszor szörnyetegeket rajzolunk. Hadd írjam le már most, hogy ezekre a területekre maga Jézus is rávilágított, s rávilágít ma is Igéje által – s nem

olyan rosszak, mint amit református szemünk/fülünk látni, hallani akar.

A böjt nem a keresztyének sajátja, hiszen számos vallásban létezik. Az egyik legismertebb nem keresztyén változata a Ramadán, a moszlimok böjtje, melyet nagyon szigorúan megtartanak. Az európai kultúrában a katolicizmus emeli fontos témává a böjtöt, amely egyébként a zsidó vallásból maradt meg Jézus gyakorlatán keresztül.

A magyar reformátusság viszont szinte „alanyi alapon” utasítja el, mivel a böjtöt katolikus szokásnak

fogja föl. Vajon mennyire helyes ez a megközelítés? Mennyire ismered Te, kedves Olvasó, a böjtöt? Ha csak annyit válaszolsz, hogy elutasítod, mert valamilyen katolikus hátteret sejtessz mögötte, akkor nemcsak önmagadat csapod be, hanem Isten Igéjét sem veszed igazán komolyan! – Egyik kedves ismerősömmel beszélgetve az lett számomra nyilvánvaló, hogy felekezeti böjt nem is létezhet. Ez az ünnepi időszak össze kell kössön bennünket, össze kell kötnie azokat, akiknek az a vágyuk, hogy Istennel szoros kapcsolatuk legyen az Ő Lelke által.

Isten előtt kedves minden áldozathozatal, amit az Ő országának építéséért vállalunk. Az Ő országa bennünk van, és úgy tudjuk ezt jól építeni, ha először ezt keressük, és ezért szeretnénk fáradozni. Egy ilyen áldozat maga a böjt. Lemondás azokról a dolgokról, amiket kedvelünk, és nem azért, hogy sanyargassuk magunkat s ezzel tetszelegjünk Isten előtt, hanem hogy megalázzuk magunkat őelőtte. Mint írtam, ez egy ünnepi, azaz a hétköznapiétől eltérő időszaka az évnek, az életünknek. Valamit megtagadok magamtól azért, hogy ezt az áldozathozatalt Isten fölhasználja országának építésére. A böjt tehát sohasem csak és kizárólag magunkról szól, bár bennünk történik. Hasonlítható az imádsághoz: hatalmas erővel bírhat, aki ezt őszintén, alázattal gyakorolja, és aki nem akar „villogni” mások és/vagy Isten előtt. Olvassuk el az Igéből a Máté 6,6-ot! Amikor imádkozunk – és egyúttal böjtölünk is – mindkettőt Istennek mondjuk, illetve tesszük. Csöndben, a világtól valamilyen módon elkülönülve, csak Őreá és magunkra figyelve. Azt kérjük Tőle, hogy tekintsen a mi önmegtartóztatásunkra és használja ezt föl mások javára.

Jézus maga is böjtölt negyven napon keresztül. Képzeld el, mi csoda ereje volt ennek! Ezt a böjtöt miértünk vállalta, ahogy a keresztet

és minden más szenvedést. Nem az Atyát akarta „lekenyerezni”, s nem is a zsidóság előtt akart tetszelegni. Elvonultan böjtölt és imádkozott azokért, akik megvették Őt, azaz miérettünk. Tudnunk kell, hogy legfőbb gyűlölőnk, a Sátán is kedveli a böjtöt, hiszen ez egy konkrét terület a számára, amin keresztül támadhat minket. Képmutató, önhitt böjtölésünk által ugyanis elsodorhat bennünket Istentől. S tudjuk: ez a legfőbb vágya. Cseri Kálmán írja: „Nem kötelező belemenni a kísértésbe, hiszen jön az magától is. Ezért sohase elmékedjünk azon, hogy milyen kívánatos lehet az, amivel éppen böjtölünk. Ha mégis így teszünk, akkor máris belesetünk a csapdába.”

Magyar népünk alapvetően hússal él. A középkorban az egyik legkézenfekvőbb eszköz az volt, hogy a böjti időszakban a húsevés elhagyására hívják föl a figyelmet. Így aztán népünk alig várta, hogy vége legyen a böjtnek, és végre eljőjön a „hús-vét”! Vagyis az ünnep magyar nevének semmi köze sincs Krisztushoz. Higgyük el ugyanakkor, hogy hússal is lehet böjtölni! Ez nem egy kizárólagos mód, de ha valódi lemondással jár, amelyet Istennek szeretnénk ajánlani, akkor kedves lehet előtte. Mindennek alapja pedig az Isten és az önmagunk előtti őszinteség.

Látod már, kedves Olvasó, hogy nem egy kisajátítható, felekezeti és emiatt elítélendő időszak és gyakorlat a böjt? Lehet és kell is tennünk ezt! Böjtöljünk, hogy Isten még jobban használhasson minket mások javára – építsük így is az Ő országát! Nagy lelki és szellemi fejlődést ad a biblikus böjt, megnyugtat, alázatra tanít és közelebb visz Istenhez. Nem egy ismeretlen terület, amelyet szörnyetegekkel kell telirajzolnunk. Értünk adatott, hogy életünket még közelebb vigye Urunkhoz. Megtanít szeretni és hinni abban, hogy az Atya előtt semmi sem lehetetlen.

Somogyi Csaba

A BÉLYEG- GYŰJTÉS NÉPSZERŰ- SÍTÉSE ISKO- LÁNKBAN

Iskolánk aulájában bélyegkiállításban gyönyörködhattunk. Kora ősztől kezdve hónapokon át cserélődtek a tablók, melyeken megtekinthettük többek között jeles királyainkat, híres embereket, de voltak bélyegek és csodálatos blokkok állatokról, virágokról, sportról, hajókról, hidakról, úrkutatásról, népművészetéről és festészetéről is. Októberben aktuális ünnepeink jelentek meg bélyegeken: az aradi vértanúk és az '56-os forradalom, de nevezetes reformátorok is, pl. Luther Márton és Károli Gáspár. Láthattuk a debreceni nagytemplomot és a tákosi református templomot is.

Tanulóink érdeklődtek a kiállítás iránt, szívesen nézegették szabadidejükben a gyűjteményt. Reméljük, többen kedvet kaptak a bélyegyűjtéshez!

Ezúton is megköszönjük a filatelistáknak, Kaszás Lászlónénak és fiának, Kaszás Gábornak, hogy elkészítették a kiállítást; további aktív és örömteli bélyegyűjtői és gyülekezeti munkát kívánunk nekik.

A Talentum Református Általános Iskola tanárai és diákjai



A TALENTUM REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLA BEMUTATKOZÁSA



Kedves Szülők!

Közeleg az idő, mikor el kell dönteniük, hogy melyik iskolát válasszák gyermeküknek.

Bizonyára Önökben is felmerült a kérdés, melyik a legmegfelelőbb iskola gyermekük számára. A választás megkönnyítésére szeretettel ajánlom figyelmükbe a Talentum Református Általános Iskolát.

Minden olyan családot szeretettel várunk, akik a gyermekeiket keresztyén értékrend szerint szeretnék nevelni, neveltetni.

Azokat az érdeklődőket is szívesen fogadjuk, akik még nem tartoznak gyülekezethez, de nyitottak a Biblia tanításai iránt.

Az iskola legfontosabb feladata az oktatás – mondják sokan. Tantestületünk egyöntetűen hangsúlyozza a nevelés fontosságát is. Célunk, hogy tanítványaink megismerjék a mindennapi élethez szükséges alapvető emberi normákat: egymást segítsék, szüleiket, nevelőiket tiszteljék, az udvariassági szabályokat ismerjék, a csúnya beszédet kerüljék.

Természetesen a nevelő munka közben nagy hangsúlyt fektetünk az oktatás színvonalának folyamatos emelésére is. Tudjuk, hogy tanítványaink különböző talentumokat kaptak Teremtőjüktől. A mi feladatunk, hogy megtanítsuk őket helyesen

használni adottságaikat.

Alsó tagozaton a tanulókkal való foglalkozás iskolaotthonos rendben történik.

A gyerekek életkori sajátossága-hoz igazodva a tanórákat és a szabadidős foglalkozásokat a nap során egyenletesen osztjuk el. Az olvasás és az írás tanítása hangoztató–elemző–összetevő módszerrel (szótagolva) történik. Tankönyveink a Mozaik Kiadó esztétikus, tartalmas kiadványai, melyekhez interaktív tananyagok is használhatók. A tanulás mellett változatos szabadidős tevékenységeket is kínálunk a gyerekeknek: rajz, matematika, informatika, angol, kézműves szakkör, sportolási lehetőségek: úszás, korcsolya, kosárlabda, foci... Ezek közül a gyerekek életkoruknak és érdeklődésüknek megfelelően választhatnak. A tehetséges gyerekekkel rendszeresen részt veszünk az egyházi iskoláknak hirdetett országos versenyeken, de a városi versenyeken is ismerik már iskolánk nevét.

Az iskola épülete Székesfehérvár központjához közel található, autóbusszal is jól megközelíthető, ezért szeretettel várjuk a városkörnyéki településekről érkező gyerekeket is.

Kedves Gyerekek!

Ha szeretnétek megismerkedni az elsős tanító nénikkel és leendő osztálytársaitokkal, ha szeretnétek kipróbálni az iskolapadot, ha kíváncsiak vagytok, hogy milyen érzés iskolásnak lenni, akkor szeretettel várunk benneteket születekkel együtt **Suliváró foglalkozásainkra február 4-én, 11-én, 18-án, és 27-én a Talentum Iskolába.**

A találkozás reményében szeretettel és tisztelettel:

Szanyó Gáborné
igazgató

SULIVÁRÓ FOGLALKOZÁSOK

Kedves Szülők!

Ahhoz, hogy intézményünket személyesen is megismerhessék, a következő programokra várjuk Önöket:

Játékos foglalkozások

időpontjai:

február 4. (hétfő) 17:00 óra
(igazgatói tájékoztatás – szülői fórum)

február 11. hétfő 17:00 óra

február 18. hétfő 17:00 óra

február 25. hétfő 17:00 óra
(a végén igazgatói zárással)

A foglalkozásokat a leendő első osztályos tanítók tartják.

Nyílt tanítási órák:

2013. márc. 19-20-21., 7:45-10:00
(osztályok szerinti kiírás később a [www.albaref.hu/iskola honlapon](http://www.albaref.hu/iskola_honlapon))

Beiratkozás: 2013 tavaszán a városi beiratkozással egy időben (pontos időpont később a [www.albaref.hu/iskola honlapon](http://www.albaref.hu/iskola_honlapon))

A beiratkozásra hozzák magukkal a gyermek...

- születési anyakönyvi kivonatát
- óvodai szakvéleményét
- lakcímkártyáját

Szeretettel várjuk az érdeklődő szülőket és a gyerekeket a REFIBEN!



A LEENDŐ ELSŐS TANÍTÓK BEMUTATKOZÁSA



Szanyóné Boros Ildikó

Székesfehérváron élek családommal, itt vagyunk tagjai a református gyülekezetnek. Mindkét fiam az egyházközség iskolájában nevelkedik.

1994-ben végeztem Nagykőrösön a Károlyi Gáspár Református Egye-

tem Tanítóképző Főiskolai Karán tanító–hitoktató szakon. Tanításom első évét a nagykőrösi Arany János Református Gyakorló Általános Iskolában tölthettem, ahol első, második és harmadik osztályban taníthattam, továbbá a tanítóképző főiskola hallgatóinak gyakorlati felkészítésében is részt vettem.

Székesfehérvárra költözésünket követően 1995-től a Velinszky László Általános Iskolában (ma Német László Általános Iskola) tanítottam. Ebben az időszakban gyülekezetünkben gyermek-istentiszteleteket tartottam és a város több általános iskolájában oktattam hittant.

Istentől kapott ajándékként 2004 szeptemberétől az Olajfa Református Óvodában dolgoztam, ahol óvodásainkat készítettem fel iskolai feladatuk-

ra, majd velük együtt kezdettem el a 2005/2006-os iskolai tanévet. Azóta tanítom, nevelem iskolánk diákjait.

Pedagógusi pályám során negyedik alkalommal veszem magam mellé az iskolakezdő gyermekeket, hogy tevékenyen végigkísérjem fejlődésüket ötödik osztályig.

Fontosnak tartom, hogy a gyermekek megismerjék Isten gondviselő szeretetét, ajándékainak áldásait és megtanuljanak úgy gondolkodni, élni, hogy az Istennek tetszen.

Hiszem, hogy Isten vezet bennünket, kicsiket és nagyokat egyaránt, ha megbotlunk, ő az, aki felemel. Vallom és tapasztalom, hogy Istennel könnyebb a tanítás és a tanulás is.

„Tanítsd a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Péld. 22,6)



Szebik Ágnes

Pátkán élünk, öt gyermekünk van. A székesfehérvári evangélikus gyülekezet tagjai vagyunk, férjem kántori

szolgálatot végez, mindketten presbiterként is szolgálunk. Református lelkészlányként nőtem fel, apukám Polgárdiban volt lelkész.

Szombathelyen végeztem a Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola általános iskolai tanító szakán. Tanulmányaim alatt tagja voltam az énekkarnak, valamint látogattam a logopédia és a néptánc speciális kollégiumokat is. 1996-ban végeztem, majd férjemmel ösztöndíjasként folytattunk tanulmányokat Németországban, a herfordi egyházzenei főiskolán. A gyermekeinkkel otthon töltött időszak alatt elvégeztem a bajai Eötvös József Pedagógiai Főiskolán a fejlesztőpedagógia szakot.

2012 szeptemberében kezdtem el tanítani a Talentum Református Általános Iskolában.

Hiszem, hogy Isten minden gyermeket egyedinek, különlegesnek teremtett. Célom, hogy a rám bízott kisgyermekeket képességeiknek megfelelően tanítsam, fejlesszem, neveljem. Szeretném, ha a rám bízott gyermekek családjai is megtapasztalnák az Úr Jézus szeretetét, közelségét.

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyákat.” (Máté 5:16)

A következő tanévtől a matematika tantárgycsoportot fogom tanítani.

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- | | |
|---------------------------|---|
| - Szentírást | - igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat |
| - biblia témájú könyveket | - evangéliumi naptárakat |
| - hitépítő kiadványokat | - kazettákat és CD-t |
| - traktátusokat | vásárolhat minden kedves érdeklődő |

EGY GAZDAG CSALÁD

Soha nem fogom elfelejteni 1946 karácsonyát. Tizennégy éves voltam, Ocy húgom tizenkettő, Darlene nővérem tizenhat. Anyámmal éltünk, és mind a négyen tudtuk, mit jelent nélkülözni. A papám öt esztendeje halt meg, pénz nélkül hagyva mamit hét iskoláskorú gyerekekkel. 1946-ra két nővérem férjhez ment, és két bátyám elköltözött otthonról.

Karácsony előtt egy hónappal lelkipásztorunk kihirdette a templomban, hogy gyűjtést indítanak egy szegény család javára. Mindenkit arra kért, hogy takarékoskodjék, és adakozzék.

Amikor hazaértünk, megbeszéljük, mit tudunk tenni. Elhatároztuk, hogy veszünk huszonöt kiló krumplit, és egy hónapig csak azt esszük. Így húsz dollárt tudunk félretenni az ennivalóra szánt pénzből. Azt is kieszeltük, ha időnként kikapcsoljuk a villanyt, és nem hallgatunk rádiót, a villanyszámlán is megtakaríthatunk valamennyit. Darlene olyan sok takarítást vállal, amennyit csak bír, mi ketten pedig annyit vigyázunk kisbabákra, amennyire egyáltalán képesek vagyunk.

Kiszámítottuk, hogy tizenöt centért három teáskanna-borítóhoz elegendő pamutszövetet vehetünk, s ha megvarrjuk, darabonként kaphatunk értük egy dollárt. A kanna-borítókon végül is húsz dollárt kerestünk.

Mindennap megszámloltuk, mennyi pénzt spóroltunk. Este üldögélünk a sötétben, és arról beszélünk, mennyire fog örülni a megajándékozott család. A lelkipásztor vasárnaponként mindenkit emlékeztetett a gyűjtésre. Az egyházközségnek körülbelül nyolcvan tagja volt, ezért azt gondoltuk, az adomány bizonyára hússzor annyi lesz, mint amennyit mi megtakarítottunk.

Karácsony előestéjén alig tudtunk elaludni, olyan izgatottak voltunk. Az sem okozott gondot, hogy nem lesz új ruhánk – hiszen hetven dol-

lással tudunk hozzájárulni az adományhoz. Alig vártuk, hogy elmehessünk a templomba!

Aznap reggel esett az eső. Nem volt esernyőnk, és a templom több mint másfél kilométerre volt a lakásunktól, de nem számított, hogy megázunk. Darlene cipőjében kartonpapír fedte be a lyukakat. A papír szétmállott, a nővérem lába csurom víz volt, mégis büszkén üldögéltünk a templomban. Közben hallottam, hogy néhány gyerek ósdi öltözkünnkről beszélget. Megnéztem őket új ruhájukban, és úgy éreztem, én vagyok gazdag.

Amikor összeszedték az adományokat, a második sorban ültünk. Mami tízdolláros, mi gyerekek pedig mind a hárman egy-egy húszdolláros bankót tettünk be a perselybe.

Hazafelé egész úton énekeltünk. Ebédre mami meglepetéssel rukolt elő: kemény tojást ettünk a sült krumplihoz!

Késő délután a lelkipásztor állt meg autójával a ház előtt. Mami ki ment, beszélgettek néhány percig, aztán visszajött, borítékkal a kezében. Kérdeztük, mi az, de nem szólt egy szót sem. Kinyitotta a borítékot, bankjegyek hullottak ki belőle. Három ropogós húszas, egy tízes és tizenhét egydolláros bankó.

Mami visszatette a pénzt a borítékba. Meg sem szólaltunk, csak ültünk, és a padlót bámultuk. Már nem milliomosnak, hanem szegénynek éreztük magunkat. Mostanáig boldogok voltunk, hogy ilyen a mamánk, és ilyen volt elhunyt papánk, és mindenkit sajnáltunk, akinek nem ilyenek a szülei, és nem volt teli a házuk testvérekkel és folytonosan látogatóba érkező srácokkal. Viccnek tekintettük, hogy meg kell osz-

toznunk az evőeszközökön, kinek jut este kanál, kinek villa. Összesen két késünk volt, ezeket adtuk körbe. Tudtam, sok olyan dolog létezik, ami másoknak van, de nekünk nincs, ennek ellenére soha nem gondoltam azt, hogy szegények lennénk.

Akkor karácsonykor tudtam meg, hogy azok vagyunk. A pap egy szegény családnak vitte el a pénzt, tehát mi vagyunk a szegények. Végignéztem a ruhámon, elnyűtt cipőmön, és annyira szégyelltem magam – nem is akartam többé templomba menni. Ott már valószínűleg mindenki tudott róla, hogy szegények vagyunk!

Az iskola jutott eszembe. Kilencedikbe jártam, én voltam a legjobb tanuló a több mint száz gyerek között. Azon töprengtem, tudják-e a srácok, hogy szegény vagyok. Hirtelen elhatároztam, abbahagyom az iskolát, hiszen már elvégeztem nyolc osztályt, és akkoriban ennyit írt elő a törvény.

Hosszú ideig szótlánul ültünk. Besötétedett, lefeküdtünk. Reggel elmentünk az iskolába, hazajöttünk, és alig nyitottuk ki a szánkat. Ez így ment napokig. Végül szombaton mami megkérdezte, mit akarunk csinálni a pénzzel. Mit kezdenek az emberek a váratlanul jött pénzzel? Nem tudtuk, ahogy azt sem, hogy szegények vagyunk.

Vasárnap nem akartunk templomba menni, de mami azt mondta, el kell mennünk. Verőfényes nap volt, de mi hallgatagon baktattunk az úton. Mami elkezdett énekelni, de senki nem csatlakozott hozzá.

Aznap egy misszionárius prédikált. Arról beszélt, milyen sok templomot építettek Afrikában vályogtéglából, de pénzre van szükségük, hogy anyagot tudjanak vásárolni a tetőhöz. Azt mondta, száz dollár kellene egy templom befejezéséhez. Feltette a kérdést: – Nem tudunk-e áldozatot hozni azért, hogy segítsünk ezeken a szegény embereken? – Egymásra néztünk, és egy hét óta

először mosolyodtunk el.

Mami belenyúlt a táskájába, és kivette belőle a borítékot. Átadta Darlenenek, ő nekem, én pedig Ocynek. Ocy tette bele a perselybe.

Amikor megszámlálták a perselybe tett adományt, kiderült, hogy va-

lamivel több mint száz dollár gyűlt össze. A misszionárius nagyon izgatott lett. Nem számított ekkora adományra ebben a kis gyülekezetben. Azt mondta: – Bizonyára van néhány gazdag család ebben az egyházközségben.

Nyolcvanhét dollárt adtunk a "valamivel több mint száz dollárba". Mi voltunk az egyházközség gazdag családja! Nem maga a misszionárius mondta ezt? Soha többé nem éreztem magam szegénynek.

Eddie Ogan

GYÜLEKEZETI SZILVESZTER 2012.

Már hosszú évek óta minden Szilveszterünket a Gyülekezeti központban töltjük. Nem volt ez máshogy 2012-ben sem.

Az alkalom kezdése este 7 órára volt meghirdetve.

Minden érkezőt egy Igével fogadott Schrenk Éva, és ez útravaló lehet a következő évre.

Amit én kaptam, az így szól: „Krisztusnak szenvednie kell, és harmadnap fel kell támadnia a halottak közül. És az ő nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni minden pogány között, Jeruzsálemtől elkezdvé.” (Luk. 24:46-47)

Ez az Ige számomra tényleg komoly feladatot adott erre az évre, hogy megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni, hirdetem. Ezt csak az Ő segítségével tudom és akarom csinálni, ebben szeretnék engedelmes gyermeke lenni.

Rövid ismerkedés és beszélgetés után Nagy Krisztina, aki az est háziasszonya volt, ismertette a várható programokat.

Először Varga Tünde beosztott lelkésznőnk áhítatát hallgattuk meg, amely alapján visszatekintettünk az Óévre, egyben előre is tekintettünk bizalommal a következő esztendőre. Számomra nagyon sokat jelent a visszatekintés, hálaadás az elmúlt évben kapott örömekre, nehézségekre.

Eszembe jutnak a régi „beszélgetős” Szilveszterek, amikor elmondhattuk egymásnak örömeinket, bánatainkat, így is épülhettünk egymás hite által. Szeretném, ha ez többünk igénye lenne és tudnánk erre időt szakítani a következő ilyen alkalmon!

Ezután irodalmi blokk következett, melyben Schrenk Éva anekdotáit hallgathattuk és Fehérvári Dávid missziói lelkész segítségével néhány éneket tanulhattunk.

Rövid szünet és falatozás után cso-

hozott köretek és sütemények kíséretében. Vacsora után eredményhirdetés következett, amelyet izgatottan vártunk.

Ezután egy tanulságos filmet nézhettünk meg, ami megmutatta nekünk, hogy egy megkeseredett embert hogy lehet szeretettel egy karácsonyi fagyos estén felmelegíteni. Láthattuk azt is, hogy egy gyülekezeti közösség hogy tudja átforgalmazni ennek a szabad embernek a gondolkodását. Az ellentétek megszűntek és a Karácsonyt együtt ünnepelték.

Éjfélhez közeledve pezsgőt bontottunk és a Himnusz eléneklése után szeretettel köszöntöttük egymást az Új Évből.

A petárdák kívülről hallható zajának csillapodása után Úrvacsorai közösségben kezdtük el ezt az évet.

Remélem, hogy ezzel a rövid beszámolóval kedvet csinállok sok testvérnek, hogy a következő

szilvesztert együtt töltsük el!

Nem utolsósorban szeretném megköszönni a TÉGy csoportjának az áldozatos munkáját, mind szervezés, mind lebonyolítás terén!

**Bízd
Újra
Életed
Krisztusra!**

Miklós András



BESZÁMOLÓ A CSOMASZ TÓTH KÁLMÁN KÓRUS SZOLGÁLATAIRÓL – 2012. ÉV

Az év első jelentős eseménye az Egyetemes Imahét. Már több évtizedes gyakorlat az, hogy az imahét alkalmait kóruszolgálatok színesítik. Már a Bányai László nagytiszteletű úr által vezetett kórusunk is szolgált ezeken. Később megalakult a Székesfehérvári Ökumenikus Kórus. Tóka Szabolcs és Csekéné Bányai Erzsébet voltak ebben segítőim kezdetől fogva. Kb. 20 éve énekelünk együtt.

2012. január 15-én a Bazilikában, 18-án a Budai úti templomunkban, 22-én a Széchenyi úton énekelünk. Ez utóbbin vendégünk volt a Baptista egyház Központi Kórusa Oláh Gábor vezetésével.

Március 25-én jótékonyági hangversenyt rendeztünk templomunk renoválása javára. Pitti Katalin énekművésznőt hívtuk meg. Emlékezetes alkalom volt együtt énekelni vele.

Természetesen az ünnepnapokon (Nagypénteken, Húsvétkor) is szolgáltunk.

Május 12-én mozgalmas napunk volt. Kora délután részt vettünk a Vértesaljai Egyházmegye kórustalálkozóján, majd este a Székesfehérvári Evangélikus templom 80 éves fennállása alkalmából rendezett ünnepségen.

Pünkösd vasárnapján a Budai úti templomunkban énekelünk (Széchenyi úti templomunk felújítás alatt állt).

Május 19-én örömteli esemény, Ujvári Sándor beosztott lelkészünk és Császár Boglárka esküvője volt a Budai úton. Természetesen ott is szolgáltunk.

Azután következett a REND, melynek mindhárom napján szerepeltünk.

Július 1-jén templomunk megújulása alkalmából rendezett hálaadó Istentiszteleten szolgáltunk.

Sajnos egy szomorú esemény rendítette meg kórusunkat. Életének 66. évében itt hagyott bennünket Sárecz Lászlóné Valyon Katalin, kórusunk lelkes tagja, kinek többéves harcát a szörnyű betegséggel aggódom figyeljük. Az Ő búcsúztatásán, mely július 4-én volt a Budai úton, megrendülten szolgáltunk.

A nyár közepén (július 28-án) Tácon volt a Mezőföldi Egyházmegye Kórustalálkozója, melyen ökumenikus formában vettünk részt.

Október 6-án Pátkán énekelünk az Ökumenikus Kórusal.

Október 27-én Sárkeresztesen szolgáltunk, majd 31-én az Evangélikus Kórusal együtt a Reformáció emlék-ünnepen a Széchenyi úton.

*Jöjjetek Krisztust dicsérni
Bízó szívvel hozzá térni
Énekekkel zengve kérni,
Krisztus népe, jöjjetek.
/328. ének/*

Ökumenikus Kórusangverseny volt a Budai úton november 11-én.

Az idei adventi zenés áhítatunk időpont-egyeztetési nehézségek miatt elmaradt.

Szenteste gyerekekkel együtt is szolgáltunk a gyülekezet nagy örömére. Karácsony első napján volt az év utolsó szolgálata.

Hálát adunk Istennek azért, hogy ezt a dús programot megfelelő színvonalon megvalósíthattuk!

Beszámolómat ezzel kezdem: Jöjjetek Krisztust dicsérni... Krisztus népe! Jöjjetek közénk minél többen (fiatalok is)! Szeretettel várunk mindenkit, akinek elfogadható énekhangja, hite és kitartása van!

*Dóczi István
karnagy*

Télidőben

Havas szél süvölt a tájon,
dermesztő hideg a lábom.
Sietni kell most már haza,
kint ne érjen az éjszaka.

Milyen jó: van hova menni.
Nem hajléktalannak lenni.
Milyen jó: van otthon, s gáz is.
Meleg lesz belépven máris.

És akik ott kint maradnak?
Martalékai a fagynak...
Ki gondol rájuk, Istenem?
Mi lesz, ha meghalnak... velem?

Ki ment fel akkor engemet?
Nem hívtam be testvéremet...
Hiába hiszem: a Tied;
vádol a lelkiismeret!

Schrenk Éva



„CSAK AZ ELFOGADÁSBAN VAN BÉKESSÉG... NEM A BELENYUGVÁSBAN.”

„Az én békességemet adom néktek... Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (Jn14:27)

Az a békesség, amit Jézus ad, olyan biztonságérzetet nyújt, hogy bármi is történik, te tudod... Az a békesség, amit Jézus ad, nem feltételek vagy körülmények függvénye. Abból ered, hogy tudod, Isten gyermeke vagy, és Ő irányítja az egész világmindenséget, szeret téged, és mindig szívében viseli, hogy mi a legjobb számodra. Elisabeth Elliot ezt írta:

„Csak az elfogadásban van békesség... nem a belenyugvásban”.

És ez nagy különbség!

„A belenyugvás az, hogy megadjuk magunkat a sorsnak.

Az elfogadás az, hogy megadjuk magunkat Istennek.

A belenyugvás csendben lefekszik egy üres univerzumban.

Az elfogadás felkel, hogy találkozzon Istennel, aki a világmindenséget céllal és rendeltetéssel tölti meg.

A belenyugvás azt mondja: »képtelen vagyok rá«.

Az elfogadás azt mondja: »Isten képes rá«.

A belenyugvás megbénítja az életfolyamatot.

Az elfogadás felszabadítja az életet a legnagyobb kreativitásra.

A belenyugvás azt mondja: »Számomra mindennek vége«.

Az elfogadás azt mondja: »Hát itt vagyok, most mi legyen, Uram?«.

A belenyugvás azt mondja: »Micsoda veszteség!«.

Az elfogadás azt mondja: „Hogyan tudod ezt a bajt javamra használni, Uram?«.

A beletörődés azt mondja: »egyedül vagyok«.

Az elfogadás azt mondja: »Tied vagyok, Uram«.”

SILLYE JENŐ ÉS BORKA ZSOLT DALOLT NEKÜNK

Január 20-án délután izgatottan igyekeztem a Gyülekezeti Házba.

Feladatot kaptam: írjak cikket a Békekesség újság számára a délutáni zenés irodalmi műsorról.

De nem csak emiatt izgultam: végre újra hallhatom Sillye Jenőt és Borka Zsoltot, s talán személyesen is megismerhetem őket. Korábbi élményeim – amikor hallottam őket lelkesen istenes dalokat énekelni – még elevenen éltek bennem. És valóra vált az álmom; volt egy kis idejük beszélgetni velem az előadás előtt.

Sillye Jenőről többet tudtam (az internetről), például hogy anyai ágról nagyon vallásos családba született, s hogy a beatzene nagy hatással volt rá, elkezdett gitározni. Tanárnak készült, de hite megvallása miatt nem tanulhatott tovább. Nős, öt gyermeke, hét unokája van.



Beszélgetésünk során kiderült, hogy Borka Zsolttal már nagyon régóta alkotótársak. Sillye hatására kezdett Zsolt is hasonló stílusban és mondanivalóval szövegeket írni és gitározni hozzá. Így kettejük szerzeményeit közösen játsszák.

De kiváló költőink istenes verseit is szívesen zenésítik meg, és ezúttal, a Magyar Kultúra Napja alkalmából a magyar költészet kincstárából a leg szebb gyöngyszemeket válogatták, s hozták el nekünk. Mint Zsolt megjegyezte,

a válogatás az alapján történt, ami kettejük közös véleménye; „minden igazi művészet transzcendens”.

Sillye Jenő elmondta, hogy a versek kiválasztásánál nagyon fontos a mondanivaló. Őt azok a versek ihletik meg, amelyek valódi istenhitből születnek, s olyan mélyen megérintik, mintha már belőle fakadnának a sorok, s alakulnának dallá.

„A Szentlélek ajándékából zenélünk” – mondták.

A teremben közben összegyűlt a közönség. Sajnos nem túl nagy számban. Mi, székesfehérvári reformátusok még nem nagyon hallottunk erről a kiváló zenész-énekes párosról. Talán nagyobb reklámot kellett volna a program előtt csinálni. No, majd legközelebb! (illetve, most is!)

Igen népszerű zenészekről van szó,

akik már a 70-es, 80-as években sok ezer fiataalt vonzottak Jézus Krisztushoz, s akik a rendszerváltás után magas kitüntetésben részesültek. S akik ennek ellenére megmaradtak nagyon egyszerű, szívélyes, közvetlen embereknek.

A másorról: Bódás János egyik megzenésített versével kezdődött a zene hitvallás, akiről a zenészek megjegyezték; nem is tudták, hogy itt, ebben a templomban volt lelkész. Szentlélek-hívó éneke szól: „Zúgó szél, égi vihar, jöjj a Lélek lángjaival...”

Tóth Árpád Isten oltókése című versét Sillye Jenő olvasta fel, s hozzátette; mindnyájunknak vannak sebek a szívében. De tudjuk, kihez forduljunk velük.

Ezután több megzenésített Juhász Gyula vers következett. Nagyon élveztem az egyszerű, sallangmentes szavakat a hozzáillő zenével, de leg-

alább ennyire hatottak rám Jenő közbevetett mondatai, mély hitéről árulkodó szavai, melegsége. Zsolt visszafogottabb személyiség, de a szíve mélyén lobogó tüzet az ő éneklése és gitárjátéka is visszaadta.

Wass Alberttel együtt arról is daloltak, hogy az Isten mindenben látható: fűben, fában, virágban, embertársban, születésben, elmúlásban, mosolyban, könnyben, ahol sötét van, ahol Fény ég...

„Nincs oly magasság, nincs oly mélység, amiben Ő benne nincsen.”

Az estet a zenészek három saját szerzeménnyel zárták. Érződött, hogy sajátok...

Az egyiket Jenő erdélyi testvéreinknek írta.

„Szállj, dalom, szállj,
gyöngye kismadár,
határokon túl
a Hargitáig szállj...”

„Az imádság nem a levegőbe száll el, hisszük, hogy célba talál” – vallotta.

Jenő egy mondata nálam is nagyon célba talált (több is, de ez különösen): „Uram, ha én úgy tudnék rohanni Hozzád, ahogy az unokáink a nyakunkba ugranak...!”

Ez a szenvedélyesség jellemzi Jenő és Zsolt zenéjét és szövegeit. Ez az a lendület, ami viszi őket, hajtja őket országon belül, s a szomszéd országokbeli magyarokhoz is. Ez az az öröm és szeretet, ami áttörve a felkezesi határokat a másokban a testvért látva az Urat dicséri.

Ez a délután erről szólt. Isten gyermekei együtt dicsértük az Urat.

Köszönjük Sillye Jenőnek és Borka Zsoltnak, katolikus testvéreinknek, hogy az ökumenikus imahét első napját velük tölthettük.

Schrenk Éva

ÖKUMENIKUS IMAHÉT 2013.

„... mivel járuljak az Úr elé?” (Mikéás 6,6-8)

Az idei Ökumenikus Imahét anyagának elkészítésében részt vett az Indiai Keresztyén Diákmozgalom, az Össz-indiai Katolikus Egyetemi Szövetség és az Indiai Ökumenikus Tanács is. Az Imahéten így nagyobb figyelmet szenteltek világszerte az indiai dalit közösségeknek.

Székesfehérváron az Ökumenikus Imahét nyitó istentiszteletét az Evangélikus templomban január 20-án tartottuk, ahol *Spányi Antal* római katolikus megyés püspök szolgált. Rámutatott arra, hogy mindaddig nyugtalan lesz a szívünk, amíg az Úr Istenben meg nem nyugszik. Hiszen arra hívtattunk, hogy Istennel járjunk, és benne nyugalomra leljünk. Az emmausi tanítványok szíve is nyugtalan volt, reményt veszve hagy-



ták el Jeruzsálemet. Jézus Krisztussal találkozási újászületnek és szívükben hordozva Krisztust indulnak újra útnak. Isten velünk jár, legyen nyitott a szívünk, hogy Őt észrevegyük és befogadjuk a szívünkbe!

Január 21-én a Baptista Imaházban gyűltünk össze, az Ige üzenetét *Tóth Tamás* római katolikus esperes plébános adta át nekünk. A napke-

leti bölcsek világába vitt el minket képzeletben, és közelebről is megvizsgáltunk a napkeleti bölcsek ajándékai közül kettőt, a mirhát és a tömjént. Az ajándékok alapján – a mirhát többek között száj- és torokbetegségek kezelésére használták – felhívta a figyelmünket arra, hogy a szavainkat sem ártana megtisztítani, megválogatni. Jézus szavai gyógyítottak, a mi szavainknak is gyógyítaniuk kellene. Majd egységünk kiabrázolásaként minden egyes lelkész egy kis tömjént szórt egy égő faszénre, ami összeolvadt és a füstje föl szállt Istenhez.

Január 22-én a Jézus Szíve Templomban *Somogyi László* református lelkész elnök hirdette Isten Igéjét. Igehirdetésének elején részletesen

bemutatta nekünk a dalit közösségek mindennapi nehézségeit, majd kitért a samaritánus nő hasonlóan megvetett voltára. De nem kell messze mennünk, mert itt, Európában is jelen vannak azok, akiket megvetnek, kirekesztenek, elítélnek. Jézus nem fordul el ezektől a számkivetett emberektől, hanem odamegy hozzájuk, szeretetével veszi őket körbe, és kijelenti nekik azt, hogy Ő a Megváltó, a gyógyír minden problémájukra. Akik pedig befogadják Jézust, mint Megváltójukat az életükbe, azok mind egyformák, egyenlők, Isten gyermekei. Ezután már nem csak belsőleg, hanem lelkiileg is egyformákká válnak Jézus Krisztusban.

Január 23-án a Baptista Imaházban *Lakner Pál* evangélikus lelkész osztotta meg velünk gondolatait az aznapi Igéről. A vakon született ember meggyógyítása kapcsán elmondta, hogy ez a vak férfi rá merte bízni az életét Jézus Krisztusra, annak ellenére, hogy nem látta őt. Mégis hányan vannak, akik nem látták Jézust és nem is mernek a vakhoz hasonlóan ráhagyatkozni. Pedig ha ezt megtennék, akkor meggyógyulna az életük és közelebb kerülnének Istenhez.

Január 24-én este a Széchenyi Úti Templomban gyűltünk össze. Az igehirdetést *Bencze András* evangélikus püspökhelyettes tartotta. Jézus Krisztusban való barátságunkról beszélt, arról hogy az Ő barátaai lehetünk, ami nagy megtiszteltetés a számunkra. Hogyan lehetünk Krisztus barátaai? Az első lépést Jézus tette meg, azzal, hogy életét adta értünk.

Nekünk pedig meg kell ismernünk az Ő akaratát, majd megtartanunk a parancsait, legfőképpen a szeretet parancsolatát. Ő választott minket, hogy barátaai legyünk, és ha Jézus barátaai vagyunk, akkor egymás barátaai is. Összetartozunk, mert Jézus Krisztushoz tartozunk.

Január 25-én az Evangélikus Templomban *Révész Lajos* baptista lelkész hirdette Isten Igéjét. Azt az élményt osztotta meg a gyülekezettel, hogy feleségével végigjárták az El Caminót, az ősi spanyol zarándokutat. Nem várt nehézségeik akadtak: eső, hó, hideg. Mindezek ellenére olyan áldásokban volt részük, amik örömtelivé tették a zarándokútjukat. Ilyenek voltak a hosszú beszélgetések, találkozások; a szeretet és az irgalom, amit megtapasztaltak. Naominak sem volt könnyű élete útja, volt része éhínségben, elvesztette férjét, fiait, nem született unokája. Nem maradt egy csepp reménye sem. Ruth mégis kitartott mellette. Isten a megpróbáltatások után áldásokat tartogatott számukra. Betöltötte szükségleteiket, Ruth férjre talált, majd gyermekük született, akit Obédnak neveztek el, és akinek a leszármazottja Jézus volt. Isten a megpróbáltatások mellett áldásokat is tartogat a számunkra.

Január 26-án, a Budai Úti Református Templomban *Brückner Ákos Előd* ciszterci plébános mutatott rá arra, hogy úton vagyunk Isten szent hegyére. Nem szabad oldalt állnunk, vagy a kispadon ülnünk, hanem el kell indulnunk Isten szent hegyé felé. Ezt pedig szolidaritásban, Krisztuson

keresztül kell tennünk. Legyünk ezen az úton nagylelkűek, önkéntesek, bátrak, erőslelkűek, akik elfogadják a másikat, érzékenyek és rugalmasak. Az Isten hegye felé vezető úton figyeljünk oda egymásra, ne térjünk le az útról.

Az Ökumenikus Imahét záró alkalmát január 27-én a Bazilikában tartottuk, ahol *Steinbach József* református püspök, a MEÖT elnöke szolgált igehirdetéssel. Két kérdéssel nyitotta meg az igehirdetését: Mit kíván tőlünk az Isten? Mivel járulhatunk az Isten elé? Mária éneke alapján elmondhatjuk, hogy először is azt kívánja tőlünk a Mindenható, hogy együtt dicsérjük, imádjuk és magasztaljuk Őt! Minden időben, bármilyen körülmények között, ki-ki a maga helyén, a maga felekezetében. Másodszor, hogy emlékezzünk az Úr hatalmas tetteire! Hiszen anynyi csodat tett Izrael népével, és velünk is. Kihozott minket a bűn rabszolgaságából, megmutatta az üdvösség útját, hogy azon vezessen bennünket örök életre. Az emlékezés mellett pedig emlékeztetni is kell egymást az Úr tetteire. Harmadszor, részesedjünk az Isten javaiból, ajándékaiból, és meggazdagodva részesítsünk másokat az Isten boldogságot adó kegyelméből.

Istennek legyen hála a közös alkalmakért, hogy együtt tudtunk imádkozni a Krisztus-hívők egységéért, különösen az indiai keresztyénekért! Istenünk békessége legyen velünk most és mindörökké! Ámen.

Ujvári Sándor Csaba

NYÍLT ELŐADÁSSOROZAT

Február 21-23-án (csütörtöktől szombatig) **Nyílt előadássorozat** lesz a **Maroshegyi Református Imaházban** (Batthyány u. 9.) három este 18 órai kezdettel, **Bizalom** címmel. Az első este **Az elvesztett bizalom**, a második este **Isten ígéretei**, a harmadik este **Új élet új alapon** lesz a téma.

Előadó: Habléné Nagy Viktória, a sárkeszi református gyülekezet lelkésze, kórházlelkész.

Mindenkit nagy szeretettel hívunk és várunk az alkalmakra!

A belépés ingyenes. Bővebb információ: www.albaref.hu.

A LEGRÖVIDEBB IMA

Egy órája sincs, hogy újból átnyá-laztam a tájanatómiát, a Littmann-féle Sebészeti műtéttant. Memori-záltam a régió képleteit, hogy mit szabad és mit nem. Érdekesek a táj-anatómia atlaszok.

Az artériák pirosak, a vénák kékek, az idegek sárgák, az inak fehérek. Ráadásul mindegyikhez egy parányi fekete nyílvesző tart, a képlet pon-tos anatómiai nevével. Hát persze, így könnyű! – s majdnem nevetek. A valóság egészen más, az állandó szívás és törlés ellenére alig látunk a vérmaszattól, s semmi sem emléke-zet az atlaszban látottakra. A kendők által szabadon hagyott kis négyzet semmilyen tájékozási pontot sem nyújt. Egyedül az anesthesiológus kolléga helye biztos, többnyire a be-teg feji végénél ül vagy áll. Isten kezé-ben vagyunk, a beteg és a személyzet egyaránt...

A bevonuláskor nem szólnak fan-fárok, csak néhány készülék zümmö-gése jelzi, hogy működésre kész. Köl-csönösen köszöntjük egymást.

A beteg 75 feletti, az elképzeltet-ő összes betegség birtokában. Váratla-nul megszólal:

– Mielőtt elaludnék, szeretnék imádkozni! Lehet?

– Persze, csak tessék! – mondom bosszúsan.

– Köszönöm, fiam – s belekezd csendesen. – Domine! ... Ámen! – mondja e két szót.

– Csak ennyi? – kérdezem megle-petten.

– Csak ennyi.

– Uram! ... Úgy legyen!

– Igen, fiam. Ez minden. E két szó közöttieket az Úr úgyis tudja. Tudja, hogy mit mondanék, mit kérnék. Én nem kérek magamnak semmit, de el-fogadom, amit Tőle kapok. Tudom, ma Ő vezeti a doktor urak kezét, így nem hibázhatnak.

Mereven állunk, feltartott kézzel. Talán csak a maszkok mögötti szem-üvegek csillognak fényesebben, mint korábban.

– Lehet még egy kérésem?

– Igen, természetesen. – de már

nem vagyok bosszús a késés miatt. Életem legrövidebb, és leginkább hitteli imáját hallottam egy perce. Gondolatban még kitöltöttem a két szó közötti helyet.

– Szeretném elénekelni a legszebb énekünket, ha még tudom, mert na-gyon álmosodom.

S ekkor remegő, halk hangon bele-kezd a 42. zsoltár első sorába:

– Mint a szép híves patakra a szar-vas kívánczik...

A következő sortól az egyik mütős-nő csatlakozik:

– Lelkem úgy óhajt Uramra, és hozzá fohászkodik...

A versszakot már öten fejezzük be:

– Tehozzad én Istenem, szomjú-hozik én lelkem. Vajon színed eleibe mikor jutok, élő Isten?

Mély sóhajjal álomba merül a néni.

– Törlést kérek! A szemüvegemre.

Még várok egy percet, hogy össze-szedjem magam.

– Ha Isten velünk... Kezdhajj!...

Dr. Arbanász Zoltán

KERESZT KÉRDÉSEK

Vannak keresztkérdéseid?

**Február 7-én, csütörtökön indult Kereszt Kérdé-
sek címmel egy új típusú evangéliumi előadásso-
rozat a Budai Úti Református Templomban.**

A további előadások is csütörtök esténként lesznek megtartva, és a program magába foglal egy egynapos konferenciát is.

Ez a lehetőség tulajdonképpen egy 10 előadásból álló "tanfolyam" életünk és hitünk nagy kérdéseiről: meleg vacsora után elhangzik egy előadás egy fontos témá-ról, majd az est zárásaként kötetlen módon csoportban megbeszéljük a hallottakat.

A Kereszt Kérdések szeretné oldott légkörben, közvet-
len módon bemutatni Jézus Krisztust azoknak, akik elő-
ször találkoznak Vele, vagy eltávolodtak a hittől! Sem-
miféle előzetes tudást nem vár el a sorozat résztvevőitől.

A Kereszt Kérdések tehát egy gyakorlati útikalauz a keresztény hit alapjainak megismeréséhez!

Elsősorban azok számára készült, akik:

- bizonytalanok a hitükben
- megválaszolatlan kérdéseik vannak
- nem járnak templomba
- nemrég váltak keresztényekké
- felnőttként konfirmálni akarnak
- vagy eltávolodtak a keresztény hittől.

**További előadások: február 14., 21. és 28., már-
cius 7., 21.**

Kereszt Kérdések hétvége: április 5-6., péntek es-
tétől szombat késő délutánig, ahol további 3 előadás
hangzik el (helyszín: Mór – Szolgáló Szeretet Háza)

Záró vacsora: április 11.

Berze János lelkész

Budai úti hírek

„Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.” (2Kor 3: 17)

Az altemplomi urnatemető téli időszámítás szerinti nyitva tartása:

Szerda 15:00–17:00; Péntek 15:00–17:00; Vasárnap és ünnepnap 9:00–12:00

Rendszeres alkalmaink (téli időszámítás):

Szerda 15:00–17:00 – **Lelkeszi hivatali órák**

Szerda 17:00 – **Bibliaóra: Jób Könyve** (A Szentírás mai üzeneteiről)

Vasárnap 10:00 – **Istentisztelet** (párhuzamosan baba-mama szobát és gyermek-istentiszteleteket tartunk ovisoknak és iskolásoknak két csoportban)

A Budai úti templom eseménynaptára:

Dátum	Esemény	Időpont	Helyszín
2013. 02. 21.	Kereszt Kérdések: 3. előadás	Csütörtök 18,00 óra	Budai úti imaterem
2013. 02. 23.	MERIT: Mezőföldi Ref. Ifjúsági Teaház – Ifjúsági Istentisztelet	Szombat 16 óra	Gyülekezeti Központ
2013. 02. 28.	Kereszt Kérdések: 4. előadás	Csütörtök 18,00 óra	Budai úti imaterem
2013. 03. 07.	Kereszt Kérdések: 5. előadás	Csütörtök 18,00 óra	Budai úti imaterem
2013. 03. 21.	Kereszt Kérdések: 6. előadás	Csütörtök 18,00 óra	Budai úti imaterem
2013. 03. 23.	Húsvéti családi kézműves és sport nap	Szombat 9,30 óra	Budai úti imaterem
2013. 03. 24.	Budai úti Zenés Esték: Virágvasárnap koncert – honvédségi fúvós zenekar	Vasárnap 16 óra	Budai út
2013. 03. 27.	Nagyszerda: bűnbánati istentisztelet úrvacsorai előkészítő (zenei szolgálat)	Szerda 18 óra	Budai út
2013. 03. 29.	Nagypéntek: istentisztelet, passió orgonajáték (Gárdonyi Zsolt műve alapján)	Péntek 18 óra	Budai út
2013. 03. 31.	Húsvét I. úrvacsora (ünnepi zenés-énekes szolgálat, szeretetvendégség)	Vasárnap 10 óra	Budai út
2013. 03. 31.	Szórvány-istentisztelet: úrvacsora	Vasárnap 15 óra	Börgönd – Kápolna
2012. 04. 01.	Húsvét II. úrvacsora (ünnepi zenés-énekes szolgálat)	Hétfő 10 óra	Budai út
2013. 04. 05-06.	Kereszt Kérdések Hétfége: 7-9. előadások	Péntek du.–Szombat du.	Mór – Sz. Sz. Háza
2013. 04. 11.	Kereszt Kérdések: 10. záró előadás	Csütörtök 18,00 óra	Budai úti imaterem
2013. 04. 12-14.	Ifjúsági Hétfége: a Biztos Szikla Klub és a konfirmandusok közös kirándulása	Péntek–Vasárnap	Hetényegyháza – Nyírerdő

EMBERNEK VAGY ISTENNEK TETSZŐ AZ ÉLETEM? Ifjúsági Istentisztelet a Budai úton

2013 első ifjúsági Istentiszteletének a Budai úti templom adott helyet január 27-én. Varga Tünde lelkészasszony prédikációjának központi Igéje Pál apostol galatákhöz írott leveléből a következőképpen hangzott: „Most tehát embereknek akarok a kedvében járni, vagy Istennek? Vagy embereknek igyekszem tetszeni? Ha még mindig embereknek akarnék tetszeni, nem volnék Krisztus szolgája.”

Vajon az embernek vagy az Istennek tetsző életet könnyebb megélni? Mit is jelent ez valójában? A kettő kizárja egymást? Ehhez hasonló kérdéseken elméltünk az Istentisztelet során. Embereknek tetszeni annyit jelent, mint mások elvárásainak megfelelni, miközben én is fojtogatom a társadalmat saját igényeimmel. Saul üldözte Isten egyházát, mert atyái hagyományainak buzgó rajongójaként működött népe körében. Így vagyunk ezzel mi is. A jelenkor trendjét követve versenybe szállunk a szép alakért, a minél divatosabb öltözködésért vagy az elis-

merésért a munkahelyünkön. Mindent elkövetünk, hogy a körülöttünk élők szemében jó színben tűnjünk fel. Időnként saját személyiségünket is feladjuk abban a tudatban, hogy a másoknak tetsző életünk boldogabbá tesz majd minket. Mindegy, milyennek teremtett minket az Úr, inkább igazodunk a társadalom igényeihez. Úgy tűnik, mintha nem is a saját életünket élnénk. De akkor kiét? Kit akarok én követni? A kérdés egyszerű. Talán a válasz is. De a gyakorlatban is ezt tükrözöm?

Isten elhívta Pált kegyelme által, hogy hirdesse az evangéliumot a pogányok között. Pál nem vitakozott. A hagyomány és az emberi elvárások helyébe belépett az Úr, aki kinyitkozattatta Fiát az apostolban, hogy hirdesse azt a hitet, amelyet valamikor pusztított. Az ember szolgájából Isten szolgája lett. Nagy a különbség e kettő között. Az Úr szolgálói mind szabadok, még ha ezt a mi értelmünk valamiképpen ellentmondásosnak is tudja csak felfogni. Az Istennek tetsző életben nem igazodok

a körülményekhez, cselekedeteimet nem a pénzhajhászás és az előbbre jutás határozza meg. Tetteimet Isten Igéje vezérli a Szentlélek közösségében. A világ nem tudja megadni Isten békeességét. Az embernek tetsző életben nem vagyok Krisztus szabad szolgája. Ugyanakkor Isten Igéjét követve megtanulom a szeretetet, alázatot és szelidséget, ami a körülöttem élők számára is tetszetős és példamutató lehet.

A prédikáció után az ifjúság szolgált a gyülekezetben. A felolvasott Igék, a gitárral és fuvolával kísért énekek és a záróének alatt is az életet adó Úrhoz kiáltottunk: „Bűnöm láncát oldja fel kegyelmed s a hit; törjed össze balga szívem bálványait! Szabadságot adj nekem és tiszta szívet, vonj magadhoz, Jézusom, hogy járjak veled! Vezess engem utadon: Magad légy az út, melyen lelkem a halálból életre jut.”

Itt az idő, hogy megvizsgáljuk életünk irányvonalát.

Selmeczki Petra

GYERMEKEK SZOLGÁLATA MAROSHEGYEN

Január 20-án, vasárnap családi istentiszteleten vehettünk részt Maroshegyen, ahol a Talentum Református Általános Iskola 4. osztályos tanulói szolgáltak szép énekekkel, versekkel, gondolatokkal.



A gyülekezet teljesen megtöltötte az imaházat a reggel 9 órás kezdéssel. Ujvári Sándor Csaba igehirdetésében a Lukács 6, 20–26. alapján hangsúlyozta: a boldogság az Istenben való élet állapota, amelyet úgy érhetünk el, hogy Jézus Krisztust befogadjuk az életünkbe.

Az istentisztelet második részében a gyerekek álltak ki a gyülekezet elé, és az Úr csodálatos üzeneteit adták át nekünk különböző módokon. Hallhatuk őket énekszóban, furulya- és szintetizátoros kísérettel, szavaltak verset, és igei üze-

neteket, gondolatokat közvetítettek felénk. Egy kis nehézséggel is meg kellett küzdeniük az iskolásoknak, ugyanis volt olyan, aki megbetegedett, de külső szemlélőként észre sem lehetett venni, hogy valaki beugróként van jelen közöttük, olyan szépen szavaltak, énekeltek és zenéltek. Áldott alkalom volt, amelynek a végén még szeretetvendégség is várta a tanulókat és minden jelenlétet.

Köszönjük a gyerekek szolgálatát és tanítóik felkészítését, Isten áldását kívánjuk életükre!

Ujváriné Császár Boglárka

DIAKÓNIAI PERCEK

Állami gondozott gyermekek karácsonya

A székesfehérvári gyermekotthonban jelenleg 15 állami gondozott gyermek él. Pár évvel ezelőtt még közel háromszor többen voltak, de hála a jó Istennek, néhányan visszakerülhettek saját családjukba, a 10 éven aluliakat nevelőszülőknél helyezték el, a 18-dik életévüket betöltötték pedig utógondozó otthonokba kerültek, vagy önálló életet kezdtek.

Hagyományainkhoz híven a karácsonyi gyermek-istentiszteletre meghívást kaptak a gyermekotthon képviselői is. Három nagylány, Zsanett, Rita és Magdi izgatottan készültek erre az alkalomra és egy-egy verssel ajándékozták meg gyülekezetünket.

A gyermekotthonban december 21-én tartották a karácsonyi ünnepséget, amelyre engem is meghívtak. Igencsak elcsodálkoztam, hiszen úgy tudtam, ez egy szűk körű alkalom, ahol csak a gyermekek és nevelőik vannak jelen. Az ünnepség nagyon meghatározó volt. A gyermekek szépen ünneplőbe felöltözve lelket melengető és szívet remegtető műsort adtak. Minden vers, minden ének és minden történet a szeretetről és a családról szólt. A gyertyafények homályában most sem tudtam visszatartani könnyeimet. De a

legmegrázóbb az volt, amikor maguk a gyermekek érzékenyültek el. A nagyobb lányok összeborulva zokogtak, a többiek pedig próbálták őket vigasztalni. Döbbenetes volt.

Az ajándékok átadásakor már a csodálkozás, a meglepetés és az öröm határozta meg a hangulatot. Minden gyermek három csomagot kapott, amelyek közül az egyik a református egyház ajándéka volt, amit kedves székesfehérvári testvéreink a Nyilas Misi cipősdoboz akcióban gyűjtöttek.

A 4 hónapos kis Jázmin 16 éves anyukája boldogan, de meghatódva bontogatta a csomagokat. Nekem még életemben nem volt ilyen szép karácsonyom és soha ennyi ajándékot nem kaptam – mondta hálásan.

Az estét egy ünnepi vacsora zárta, amelyen én már nem vettem részt. De távozásom előtt még megkérdeztem az otthon vezetőjét, miért hívtak meg engem, hiszen rajtam kívül csak az otthon dolgozói voltak



jelen az ünnepségen. Mert a gyerekek ezt kérték – volt a válasz.

Nagy ajándék volt nekem ez a mondat a karácsonyi várakozásban. Ismét megerősített abban, hogy szükség van minden segítségre. Nem szabad feladni a szolgálatot, ha nincs minden úgy, ahogy szeretném. Nem baj, ha a gyerekek nem akarnak velem tanulni, nem baj, ha abban az időpontban, amikor én is megyek, más programjuk van, vagy éppen akkor kimennek egy kicsit a városba. Be kell menni hozzájuk, megkérdezni, hogy vannak, leülni melléjük, megpuszítani őket, megsimogatni a fejüket és megmondani, jövő héten ismét jövök.

Gubánné Ármay Erika

Február 9-én új, házasság gondozó sorozat indult a gyülekezetünkben, amelyen Dr. Pálhegyi Ferenc előadásai szolgálnak a beszélgetések alapjául. A hitben élő főiskolai tanár, közismert családterapeuta végigkalauzol azon a folyamaton, amelynek végén a résztvevők rádöbbennek: a házaspáros életforma páratlan lehetőségeket rejt magában! Sehol ennyi tanulság, sehol ennyi lehetőség a formálódásra, illetve Isten szeretetének, áldott nevelői munkájának megtapasztalására! Humoros, máskor elszomorító

PÁRATLAN PÁROS

felfedezésekre jutunk a szakember szavait hallgatva, hiszen őszintén feltárja gyengéinket, rámutat a nemek sajátosságaira, s az emberi természet megváltásra szorultságára.

Közel húszan hallgattuk, néztük végig az első előadást, amely az egymáshoz illeszkedés művészetéről szólt. Több bibliai tanítás közül hadd idézzek most csak egyet, ami az egyik legfontosabb kulcsszót, az „egymás” kifejezést tartalmazza:

„Egymás terhére hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Galata 6,2) Az előadás utáni őszinte beszélgetés mindnyájunk számára komoly tanulságokkal, intésekkel és bátorításokkal szolgált.

Minden érdeklődőt – házaspárokat, házasságra készülőket és magányosokat egyaránt – szeretettel hívunk és várunk minden hónap második szombatján 9:30 és 11:30 között a Gyülekezeti Központban!

Somogyi László

„Magasztallak téged, mert félelmes és csodálatos vagy; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt.” (Zsolt. 139,14.)

Rég elmúlt már Karácsony, de ajándékának öröme bennem él kitörölhetetlenül és örökké.

Az Úr Jézus földre jövetelében Megváltómnak – az egész életemet átölelő, minden fájdalmas és szégyenletes, minden örömteli történésére kiterjedő – mélységes szeretetét ünneplem, és arra emlékezem. Mert a gyermekkor pótolhatatlan veszteségeit, a megvetettség fájdalmát, az ellenem és az általam elkövetett bűnök minden átkát, minden keserűségét az Ő páratlanul drága szeretete fedezte be. Az egyedüllét magányát örömeivel, békeességével, Önmagával töltötte be – és ez bőségesen elegendő!

Azután a január 22. nemcsak a Himnusz születése okán jeles nap, de „emlékkő” a számomra. Ha megfeledkeztem volna róla – ami persze elképzelhetetlen – Bibliaolvasó Kalauzunk napi ószövetségi igéje így emléktetett arra a régi napra:

„Mert elhagytak engem... De... Mivel meglágyult a szíved, és megaláztad magad az Úr előtt... és sírtál előttem, ezért én is meghallgatlak! – így szól az Úr.” (2Kir 22,17–19.)

Bizonyosságom és imádságom ez a gyönyörű karácsonyi énekünk:

*Nem éltem még e föld színén: Te értem megszülettél;
Még rólad mit sem tudtam én: tulajdonoddá tettél;
Még meg sem formált szent kezed,
Már elváltasz engemet, hogy társam légy e földön.*

*Halálban, éjben vártam én: fölkelt a nap rám véled,
Terólad ömlik rám a fény: a béke, boldog élet:
A lélek ékességei,
Belőlük hitnek mennyei szép tisztasága árad.*

*Csak nézlek boldog szívvel és nem győzlek nézni téged,
Szóm és erőm mind oly kevés, hogy elmondhassa néked:
Bár felfoghatna tégedet
Az emberszív és ismeret, hogy megfejthesse titkod!*

*Megváltóm, egy kérésemet nem vetheted meg nékem:
Hogy szívem mélyén tégedet hordozhatlak, remélem,
És bölcsőd, szállásod leszek;
Jövel hát, tölts el engemet Magaddal: nagy örömmel!
(329. 2-5.)*

Benkóné Sz. Mária

A REFORMÁTUS NYUGDÍJAS KLUB MINDENNAPJAIRÓL

Több testvérünkben megfogalmazódott a gondolat, hogy az idősebb testvéreinket össze kellene gyűjteni és hasznos programot nyújtani számukra, valamint a hitbeli életüket is segíteni.

Ennek az eszmének fő harcosa Nagy László testvérünk volt. 2008 decemberében írásban megkereste a gyülekezet presbitériumát, valamint Nt. Somogyi László lelkész urat, hogy szeretnénk létrehozni az egyházközség nyugdíjas klubját. A Krisztus által vezérelt gondolatok nyitott fülekre találtak és megnyílt az út a klub szervezése előtt.

2009 februárjában Laci bácsi, a Déber és a Pétervári házaspár elkezdte a szervező munkát. Első alakuló összejövetelünket

2009. március 6-án tartottuk, 35 testvérünk tisztelt meg jelenlétével. Istennek legyen hála, mára a létszámunk meghaladja a hatvan főt.

2011 májusában Laci bácsi megromlott egészségi állapota miatt nem tudta tovább vállalni a klub vezetését. A tagság Nagy János testvérünket választotta klubvezetőnek.

Összejöveteleinket minden hónap első péntekén tartjuk. Programjaink az idő folyamán bővültek; kétszer tíz tagtársunk számítógép-tanfolyamot végzett, kirándulni voltunk Felcsúton, Csók István kiállításon, Budapesten az Országházban és

az Operaházban, meglátogattuk a Fasori Gyülekezetet, Sóstón és Csőszpusztán egy-egy napos bográcsozó kiránduláson voltunk. Negyedévenként megemlékezünk az aktuális névnapokról. Minden alkalmunkon Nt. Tóth Sándor nyugalmazott lelképásztor úr tart igei alkalmat.

Klubunk mindenki számára nyitott; tehát ha valakinek a párja vagy rokona nem református, de szeretne közösségünkbe tartozni, szeretettel várjuk.

Pétervári István

**„Az Úr házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain.
Öreg korban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak,
és hirdetik: Igaz az Úr, kősziklám ő, akiben nincs álnokság!” (Zsolt 92,14-16)**

MIBŐL ÚJÍTOTTUK FEL A SZÉCHENYI ÚTI TEMPLOMOT?

Mindenekelőtt, elsősorban Isten kegyelméből és áldásaiból!

A Presbitérium 10 éves fejlesztési koncepciója szerint a Gyülekezeti Központ befejezése után kezdődött volna a Széchenyi úti templom felújítása. Viszont a gyülekezet anyagi erejét a Gyülekezeti Központ befejezésére felvett ún. nagy kölcsön törlesztése – komolyan lekötötte. Igazán lendületet a munkák megindításához az a döntés adott, hogy a 2012. évi REND Székesfehérváron került megrendezése. Már 2009-ben megindult a gyülekezetben az adakozás, majd jótékonyági koncertek, támogatóink megtalálása.

Az elmúlt négy évben bevételeink és költségeink összesítve a következőképpen alakultak:

Bevételek	
Gyülekezeti tagok adományaiból	27 070 000 Ft
Jótékonyági koncertek bevételeiből	2 735 000 Ft
Mezőföldi Egyházmegye támogatása	6 000 000 Ft
Önkormányzati támogatás	1 000 000 Ft
Egyházkerületi kölcsön	15 000 000 Ft
KIM pályázat (Állami támogatás)	10 000 000 Ft
összesen	61 805 000 Ft
Kiadások	
Templom külső felújítása	27 460 000 Ft
Templom belső felújítása	23 338 000 Ft
Nagykölcsön törlesztés 2012	3 300 000 Ft
összesen	54 098 000 Ft
Udvar 2013	tervezés alatt

Az elvégzett munkák befejezéseként 2013-ban hátra van még az udvar burkolása és parkosítása, ezt a feladatot nem csak a felújítási munkák lezárásaként kívánjuk elvégezni, hanem még a Gyülekezeti Központ építésére kiadott használatba vételi engedélyben előírt munkák lezárásaként is el kell végeznünk. Sikeresen indultunk egy az állam által egyházak számára meghirdetett pályázaton (KIM pályázat). A benyújtott pályázatunk befogadásra került, majd szerződéskötés után az elszámolásunk is sikeres volt, és 2012 végén kifizetésre került a támogatás. A Mezőföldi Egyházmegye nagy összegű támogatással állt az ügy mögé és így a REND befejező alkalmán együtt adhattunk hálát a felújításért. Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik imádságukban és adományaikkal hordozták ezt a nagy ügyet. Voltak, akik kisebb adománnyal, de folyamatosan támogatták ezt az ügyet. Voltak családok, akik nagyobb adománnyal járultak hozzá a sikeres befejezéshez. Hiszem, hogy Isten gazdagon megáldja a jókedvű adakozót. Külön szeretnék megemlékezni áldott emlékü



Szabó Sándor esperes lelkészünkről, aki hagyatékából egy nagyobb adománnyal támogatta a templom felújítását. Külön szeretnék köszönetet mondani Balog Zoltán lelképásztor testvérünknek, hogy állami hivatali beosztásától függetlenül figyelemmel kísérte ügyünket. Külön szeretnék köszönetet mondani Fülöp Zoltán építési gondnok testvéremnek, aki időt és energiát nem kímélve szolgálatként, térítésmentesen végezte el az építésvezető és műszaki ellenőrzési feladatokat az elmúlt években.

Természetesen amiatt, hogy a munkálatok elvégzéséhez kölcsönt vett fel a gyülekezet, – az elkövetkezendő években is össze kell fognunk! Minden év június 30-án és december 30-án 1 650 000 Ft törlesztő részletet kell kifizetnünk 2016 végéig, évenként két alkalommal.

A templom felújítása során sosem volt kérdés, hogy az elődeink által választott szimbólumok és üzenetek eredeti formájukban és megjelenésükben kerüljenek vissza templomunkra. Ezek közül az elmúlt évekre tekintve a legfontosabb volt számomra:

SOLI DEO GLORIA!

Szabó Sándor gazdasági gondnok

TÁJÉKOZTATÓ A PRESBITÉRIUM AKTUÁLIS DÖNTÉSEIRŐL

Kedves testvérek, a Presbitérium olyan elvi döntést hozott januári értekezletén, hogy az ott hozott érdemi döntésekről a gyülekezet tagjai kapjanak tájékoztatást. Január hónapban két alkalommal is ülésezett a testület, amelyen a gyülekezet és intézményei (Talentum Református Általános Iskola, Olajfa Református Óvoda) vonatkozásában kellett a költségvetéseket, a zárszámadásokat jóváhagyni, valamint az adattári jelentést és választói névjegyzéket elfogadni.

Isten iránti hálával vette a testület tudomásul, hogy mindkét oktatási intézmény szakmai és lelki megerősödése mellett anyagilag is stabilan áll a lábán, és ez köszönhető a szakmailag magas színvonalon álló vezetésnek, tanári és gondozói karának, de nem utolsósorban a Jó Isten megsegítő kegyelme mellett a gyülekezeti tagok áldozatkész adományaiknak is. Mindennek eredményeként kellő anyagi tartalékkal rendelkeznek ahhoz, hogy a szükséges javításokat, karbantartásokat elvégezhessek, valamint az anyagi tartalékuk lehetővé teszi, hogy részt tudnak venni a meghirdetett pályázatokon is, minek eredményeképpen jelentős fejlesztéseket hajthatnak végre épületeiken.

Az egyházközségünk épületeiben is folyamatosan megújulást tapasztalhatnak a kedves testvérek, hiszen valamennyiünk szeme láttára szépült meg a Széchenyi utcai templom, kisebb fűtésrendszeri átalakítást és szennyvízcsatorna bekötést végeztek el a Budai úti templomban is, mindez köszönhető áldozatkész tagjaink adományainak. Az elkövetkező idők kiemelt feladatának határozta meg a Presbitérium a Széchenyi utcai templom felújítására felvett **nagykölcson törlesztése** mellett a Széchenyi ut-

cai **templom udvarának parkosítását**, a **Maroshegyi imaház héjazatcseréjét**, a Budai úti **templom tornyának festését**, valamint mihamarabb sort kellene keríteni a gyülekezeti házban kialakított vendéglakás befejezésére.

A vázlatosan leírt, már elvégzett és megvalósítandó feladatokat a gyülekezet tagjainak rendszeres adományai tették lehetővé, s mindemellett nem feledve azt a jelentős mértékű adakozást, amelynek következtében biztosított az épületeink üzemeltetése, és „alkalmazottaink” méltó anyagi elismerése.

A jelentős anyagi értéket képviselő épületeink megfelelő színvonalú üzemeltetése, fenntartása iránt érzett felelősség vezette a testületet azon döntésre, hogy a kedves testvérek részére továbbadja, és magára nézve is kötelezően elfogadja a Mezőföldi Református Egyházmegyének az egyházfenntartói hozzájárulás mértékére vonatkozó állásfoglalását, **amely a mindenkori összjövedelem 1 %-ában jelölte meg a fizetendő egyházfenntartói hozzájárulás mértékét.**

A Presbitérium 2013/11-es számú határozatában a gyülekezet tagjainak anyagi erejük függvényében 2013. február 1-jét követően az egyházfenntartói járulék mértékét éves összjövedelmük 1 %-ában, vagy a minimál nyugdíjjal rendelkező egyháztagek esetében 7000,-Ft/év, és a minimál jövedelemmel rendelkező egyháztagek esetében 11000,-Ft/év összegben javasolja teljesíteni.

A testület tagjai egyetértettek abban, hogy semminemű hátrány vagy sérelem nem érhet senkit, ha valamelyik kedves egyháztageunk a

számszaki ajánlást nem tudja bármilyen oknál fogva is teljesíteni, hiszen ismételt és nyomatékosan meg kell állapítani, hogy a Kegyelmes Istenünk mérhetetlen kegyelme által mindig időben kirendelte gyülekezetünk részére az anyagi javakat is, amit gyülekezetünk tagjai által befizetett fenntartói járulék és adomány formájában gyakorolt.

A korábbi években és a továbbiakban is az az egyházközségben elfogadott gyakorlat, hogy bármilyen mértékű adományt vagy fenntartói járulékot fizet be egyháztageunk, az a gyülekezet választói névjegyzékében felvételre kerül. Ezen gyakorlat szellemében került jóváhagyásra a választói névjegyzék **1663 fő választói létszámmal.**

A Székesfehérváron élő reformátusok száma – jelenlegi információink szerint – 12859 fő, amelyből az egyházközségünkönél nyilvántartott reformátusok száma 4118 fő (családtagekkel együtt), és a fenntartói járulékot fizetett egyháztageok száma **1170 fő.**

Ismerve a gyülekezet tagjainak szeretetteljes áldozatvállaló közösségét, Istenre hagyatkozó reménységgel tervezzük továbbra is gyülekezetünk jövőjét. A jó sáfár módján szeretnénk gondoskodni a ránk bízott javokról, és keresztyéni nevelést adni az intézményeinkbe járó gyermekeknek, ezért kérjük hittestvéreink további imádságát, és erejükhez méltó anyagi támogatását, mert méltán együtt hirdethetjük és vallhatjuk a templomunk által is sugárzott igét, hogy ki-

Egyedül Istené a Dicsőség.

A presbitérium megbízásából:

*Szabó József
presbitériumi jegyző*

KÖNYVAJÁNLÓ

Molnár Róbert **Ébresztő, Magyarország!** című könyvéből szeretnék egy fejezetet bemutatni röviden, hogy ezzel is felhívjam az érdeklődését minden kedves olvasónak.

Az elmúlt presbiterfeleségek bibliaóráján Orbán Attila életéről, munkásságáról számoltam be, aki a zuluk földjén volt misszionárius, most Magyarországon folytatja a missziói tevékenységét.

Az elmúlt időben szinte csak misszionáriusokról szóló könyv került a kezembe. Megismerhettem kínai, román, orosz, amerikai, magyar misszionáriusok életét, szolgálatát, nehézségét, örömeiket és csodáikat.

Aztán kezembe vettem Molnár Róbert könyvét. A könyv gyakorlatias, elgondolkodtató, nagyon olvasmányos, nem nélkülözi a humort, ugyanakkor komoly üzenetekkel bír.

Néha mosolyogva, néha komolyan és volt, amikor sírva olvastam.

Olvadás közben ráakadtam Orbán Attilára, akitől már olvastam könyvet (A zuluk földjén) és nyáron személyesen is találkozhattunk Szárazdon. Náluk töltöttünk egy éjszakát a testvéremekkel. Nagyon nagy szeretettel fogadtak bennünket. A gyerekei is rögtön körbevettek bennünket és megmutatták az állatfarmjukat. Ebből is látszik, hogy a vendéglátás náluk állandó. Szombaton este érkezünk és vasárnap a kocsmából átalakított imaházba mentünk istentiszteletre.

Szóval nagyon megörültem, hogy többek között róla is írt Molnár Róbert.

Ezért is szeretném az ő életét röviden ismertetni.

Romániában a kommunista rendszerben a legfőbb cél az volt, hogy a gyerekeket minél messzebb tartsák Istentől, mégis akaratukon kívül ők

taszították Attilát Isten szerető karjaiba.

Egy tanára beszélt a hidegháborúról, és megkérdezte magától, hogy ki az, aki őt meg tudja védeni? Tudatosodott benne, hogy egyedül Isten tudja őt megvédeni, aki az embert és a földet is teremtette. Aznap este mondta el először úgy a Miatyánkot, hogy minden egyes szavát átélte.

Sok viszontagság után jelentkezett a teológiára, amit kiváló eredménytel vэгzett el.

Ott azonban egy idő után nem a teológia érdekelte, hanem a filozófia és a pszichológia.

Kezdett valaki lenni és igyekezett a ranglétrán előbbre jutni, ami remekül sikerült is neki.

Volt egy sikertelen házassága, amiből egy kislány született. Válás lett a vége.

Egy újabb gyülekezet, újabb kísértések, újabb bukás. Sok barátja lett és mégis magányos volt.

Ekkor megismerkedett mostani feleségével, Krisztinával. Ez a kapcsolat sem volt problémamentes.

2006 Szilveszterén rájött, hogy a szolgálatban eltelt 10 év értelmetlen volt. Elhatározta, hogy új életet kezd, rájött, hogy újjá kell születnie.

Akkoriban sokat hallott gyülekezetépítésről Afrikában és szíve mélyén oda szeretett volna menni. Adódott is alkalom. Két hétre kimentek lelkészkonferenciára.

Nagyon jól érezték magukat, de a gyerekeik miatt újra összevesztek. Nagyon mélyen érintette őket és egymástól függetlenül belátták, hogy ez így nem mehet tovább. Bocsánatot kértek egymástól és mindketten beszéltek egy lelkigondozóval, bűnvallást tettek. Megtértek. Azóta nem veszekedtek.

Hazamentek, de szívük egy része ottmaradt Afrikában, a zuluk földjén.

Így aztán mindenüket eladták és két gyermekükkel hamarosan visszatértek.

Attila a legalázatosabb munkát

akarta elvégezni. Talált is egyet egy sáros építkezésen. Nehéz volt, de az ott dolgozó fiataloktól sok szeretet kapott. Ő pedig hirdette nekik az igét.

Egy kis kunyhót kaptak, amikor odaértek. Semmi sem volt benne, csak ágy meg egy-két szék, azonban rövid idő után mindenük lett, amire csak szükségük volt.

A házuk átjáró ház lett feketéknek és fehéreknek egyaránt. Együtt főztek, ettek, igét olvastak, imádkoztak és énekeltek. Minden nagyon csodálatos volt, de egy idő után azt kezdték érezni, hogy a helyük nem itt, hanem valahol Európában van.

Haza is jöttek. Nagyon sok szolgálatot végeztek otthon, míg egyszer egy dél-afrikai missziós vezető mondta neki, hogy Magyarországon, Szárazdon vett házakat a misszió számára, de eddig nem volt embere, aki elkezdje ott a szolgálatot. Attila imádkozott, hogy az Úr neki készítette-e el ezt a helyet, és 2009 nyarán Magyarországra költöztek.

Semmivel érkeztek és lett mindenük, amire csak szükségük volt.

Közben Attila céget alapított, ebből élnek és folytatják Magyarországon a missziós munkát. Nagyon sok helyre hívják, közben otthon is táborokat szervez, Istentiszteletet tart.

Attila élete is arra kell, tanítson bennünket, hogy ébereknek kell lennünk a bűnnel szemben, hogy semmi ne kerüljön az Úr és mi közénk. Ébren kell lennünk, hogy Jézus használni tudjon bennünket mások ébresztgetésében.

Ebben a szolgálatban szeretne elmélyedni Attila is.

Égni, lángolni az Úrért, míg csak teljesen el nem égünk mi magunk is.

Remélem, felkeltettem az érdeklődést a könyv iránt. Tudom, hogy már sokan olvasták, de szeretném, hogy minél többen magukhoz ragadják a maguk örömeire és épülésére.

Isten áldását kérem minden olvasó életére.

Miklósné Márti

A MI UTCÁNKBAN

Rudi nagyon figyelt, mikor a misszionárius beszámolt Dél-Amerikáról, és diafilmeket mutatott. A nagy, erős ember elbeszélte sok tapasztalatát mennyei Atyjával: segítségét, támogatását, legfőképpen a gazdag áldást, mellyel Isten a munkáját kísérte.

– Elhatároztam, hogy én is misszionárius leszek, ha negyvenedik éve-
met betöltöm – jelentette ki Rudi, mikor hazaérkezett.

– Miért akarsz várni, míg negyven éves leszel? – kérdezte anyja érdeklődve.

– Hát, először még sokat kell tanulnom. Ilyen gyereket, mint én, senki sem tud használni. Jóformán semmihez sem értek. Mit gondolsz, mennyi mindent kívánnak egy misszionáriustól?! Nemcsak a Biblia és idegen nyelvek alapos ismerete fontos, hanem mindenféle mesterséghez is értenie kell. Azon kívül tájékozottnak kell lennie orvosi dolgokban. Ha úgy negyven körül leszek, majd elkezdem.

– Ez jó szándék – felelte az anyja –, ha véghez is tudod vinni. De emlékszel, Stefánné mikor kezdett megbénulni? Éppen negyven éves volt. Nem gondold, hogy tervedet előbbre kell hoznod?

– Na, jó, harminc! – Rudi az ablakhoz ment és kinézett.

– Harminc az jobb. De... ilyen idős volt Kern Anna, amikor halálos bal eset érte.

Rudi nyugtalanul dobolt ujjával az ablakon. Úgy tűnt neki, hogy sohasem járkált még olyan kevés öregember az utcán.

– Talán mehetnék 25 évesen – mondta Rudi végül egy kis sóhajjal.

– Ez már elég fiatal kor egy dél-amerikai vállalkozáshoz. De tudod, hogy Walter urat húsvét előtt temették, pedig üzleti ügyekben Chilébe akart menni – felelte anyja.

– Hm – egyelőre nem hallatszott

más Rudi ajkáról. Kissé később még egyszer:

– Hm. Aztán rövid gondolkodás után így szólt:

– Úgy gondolom, nem marad más hátra, mint hogy hamarosan, talán legjobb lesz, ha azonnal elindulok. Mosolygott, de ugyanakkor két kövér könnycsepp gördült végig az arcán.

– Már ma elkezdhetsz misszionálni, Rudi – mondta édesanyja. Örült, hogy Rudi tenni szeretne valamit az Úr Jézusért, személyesen Megváltójáért. A fiú már egy idő óta a jó Pásztor báránykája volt, és most másokat is az Úr Jézushoz akart vezetni... Dél-Amerikában.

– Te itt is dolgozhatsz az Úrért, Rudi, méghozzá azonnal. Ha csak évek múlva akarod elkezdni, akkor bizonyára nehezebb lesz. Aki sokáig csak magának élt, annak nem könnyű elkezdni az Úrnak való szolgálatot. Ne álmodozz nagy dolgokról, fiam, olyan feladatokról, amiket

a távoli jövőben

akarsz betölteni.

Ebből legtöbbször nem lesz semmi.

Kezdd el még ma azt a munkát, amit

szívesen csinálnál.

Kezdd imával.

Gondold el, hogy örülné ennek az Úr Jézus!

Biztosan szüksége van munkásokra Dél-

Amerikában, de legalább annyira

itt is, a mi városunkban... a mi utcánkban.

Rudi megkezdte „munkáját”.

Imával kezdte.

„Mindent az Úr Jézusért”, ez volt a jelszava. Anyja

folyton bátorította, mert gyakran elég nehezebbre esett keresztülvinni, amit elhatározott.

Milyen terjedelmes lett egyszerre a feladatköre! Gyakorolhatta, hogy elnéző legyen öccsével szemben, előzékeny más gyerekek iránt a játszótéren, barátságos a ház lakóihoz, segítőkész az iskolában, becsületes tornaórán, türelmes a szomszéd gyermekek hívogatásában a gyermek-bibliaórára, – és mindenekelőtt lelkiismeretes, pontos, hűséges önként vállalt apró feladatainak végzésében a családon belül.

– Munka van bőven! – gondolta gyakran. És ő mindent Megváltójáért tett.

Meg is lesz ennek a gyümölcse. Mert nem az a fontos, hogy egy hívő keresztény milyen nagy munkát végez, hanem hogy az Úr Jézus iránti hűségből teszi-e.

Forrás: Mi a célod? (ifjúsági könyv)

Igehirdetés

Állandóan lobog lelkem,

és érzem, hogy itt van Istenem.

Hirdetlek kicsiny csónakomban,

dalom is csak hozzád szól, Uram.

Ti vad szelek, kik hallva dicséretem,

szertevigyétek a világban éneket.

S lássátok, hogy csónakom ragyog,

mert lelkem Urával vigadok.

Egednek festményei szememet feléd vonzzák,

lelkemhez szóltál és szereteteddel elhalmoztál.

Uram, áldalak szívem nyugalmáért,

folyton folyó igaz szeretetedért.

Életemben áldás a család, a barátok és minden:

e dobbanó élet, örök dicséret!

Hirdetlek Téged. Istenem.

Örökké dobogó életemmel!

Ujvári Sándor Csaba

NEMZETI IDENTITÁS ÉS BIBLIKUS LÁTÁSMÓD A XVII. SZÁZAD VÉGI ERDÉLYBEN

Sziráki Szilvia doktori disszertációja



1979. január 10-én születtem Budapesten. Az általános iskolai tanulmányaimat Sárkeresztúron végeztem, a sárbogárdi Petőfi Sándor Gimnáziumban érettségiztem.

1997-től a Károli Gáspár Református Egyetem Bölcsészettudományi Karának történelem és a Hittudományi Karának vallásán szakán folytattam tanulmányaimat.

2002-ben szereztem diplomát a Bölcsészettudományi, 2003-ban pedig a Hittudományi Karon.

2002-től a székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnáziumban tanítok.

Családommal a sárkeresztúri református gyülekezetbe járok.

2009 júniusában a Kolozsváron megrendezett nemzetközi drámatörténeti konferencián egy XVIII. századi magyar drámáról tartottam előadást, amit színpadra is vittünk az osztályommal.

2006-ban jelentkeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Történettudományi Doktori Iskolájába, kutatási témám a protestáns történelemszemlélet Erdélyben a XVII. század második felében, dolgozatom címe *Nemzeti identitás és biblikus látásmód a XVII. század végi Erdélyben*. 2010. december 10-én szereztem meg a doktori (PhD) fokozatot 100%-os eredménnyel.

A protestáns történelemszemlélet kutatásával 2000 óta foglalkozom, ez volt a vallásánári diplomadolgozatom témája. Ez a téma azért is áll hozzám közel, mert ebben mind a

történelmi, mind a teológiai ismereteimet felhasználhatom.

Meglátásom szerint az akkori emberek koruk eseményeiben Isten tervének megvalósulását látták, saját korukat apokaliptikus időnek élték meg.

A Luther nyomán kialakuló wittenbergi történelemszemlélet apokaliptikus jelentőséget tulajdonított az eseményeknek, a törökben az utolsó idők Isten népét pusztító gonoszát, az Antikrisztust ismerve fel. Felerősítette ezt a felfogást a meginduló ellenreformáció sikere, és a reformációval teret nyerő bibliai alapú életfelfogás és történelemszemlélet. A zsidó nép ókori történelme és történelemszemlélete alapján a bűn – büntetés – kegyelem összefüggésében találtak választ a török pusztítás és a vallásháborúk felvetette kérdésekre.

A prédikátorok szószólói és ösztönzői voltak ennek, koruk eseményeiben Isten bűneink miatti jogos büntetését, ugyanakkor a végidők küzdelmeit látva. Ezt a látszólagos ellentmondást feloldották a megtérés sürgetésével és az Istennek tetsző élet középpontba állításával. Prédikátoraink így egyszerre figyelmeztettek a közelgő végre és a megtérés szükségességére az ószövetségi próféták nyomdokain járva.

Magyarország helyzete a XVI-XVII. században sajátosan egyedi jelenség a történelemben, mivel egyidejűleg jelentkezik, majd szinte állandósul az ország bel- és külpolitikai válsága, megosztottsága, és itt húzódik keresztül közel két évszázadon át az iszlám és a keresztény világ határa. Ez a speciális helyzet nagy hatást gyakorolt a korabeli val-

lós gondolkodásra, történelem- és világszemléletre.

A XVI-XVII. század „apokaliptikus” harcaiban Erdély sajátos szerepet játszott. Helyzete is sajátos, sőt rendkívüli. Azon a területen fekszik, ahol a pogány és a keresztény világ találkozik, az „apokaliptikus határvidéken”. A harcok viszont többnyire elkerültek, nem a területén zajlanak, ám részt vállal bennük, ezzel fontos feladatot lát el isteni megbízatás alapján. Rendkívüli helyzete és szerepe különösen utolsó évtizedeiben koncentrálódik.

Doktori dolgozatomban arra a kérdésre kerestem a választ, hogy a XVII. század második felének politika- és egyháztörténeti eseményei hogyan hatottak a kor vallásos emberének világ- és életfelfogására. A protestáns történelemszemlélet alakulásának e szakaszát vettem alapsabb vizsgálat alá, és megnyilvánulásait kívántam tetten érni az Erdélyi Fejedelemség 1661–1690 közötti időszakában, a református prédikátorok nyomtatásban ránk maradt prédikációi, imádságos könyvei, valamint a bujdosók levelei alapján.

A rendelkezésre álló bőséges forrásanyagból azokat igyekeztem kiválasztani és részletesen megvizsgálni, amelyekről feltételeztem, hogy a szerző helyzete alapján művében a protestáns történelemszemlélet határozottan és világosan megfogalmazódik – így például Szöllösi Mihály bujdosó prédikátor imádságos könyvét, Tofeus Mihály és Nagyari József híres udvari prédikátorok nagyhatású prédikációgyűjteményét, továbbá a bujdosók levelezését, mert úgy látom, a bujdosók azok, akiknek helyzetében koncentrálódtak mindazok

az elemek, amelyek a protestáns történelemszemlélet kialakulásában szerepet játszottak. Cserei Mihály Históriaját azért választottam, hogy segítségével alátámasszam azt a vélekedésemet, hogy a protestáns történelemszemlélet nemcsak a prédikátorok „sajátja”, hanem a korabeli gondolkodást jellemző és meghatározó eszme.

Tanulmányoztam témám vallás- és kortörténeti előzményeit, megvizsgáltam a protestáns történelemszemlélet eredetét, ó- és újszövetségi alapjait, fejlődését és változását az

Erdélyi Fejedelemségben a XVII. században, különös tekintettel a század második felére.

Hangsúlyt helyeztem a szemlélet és megnyilvánulásai teológiai tartalmának és üzenetének bemutatására, a bibliai alapú kegyességnek és történelemszemléletnek a kollektív identitás és a nemzeti önazonosság fejlődésében betöltött szerepére, amit azért is fontosnak tartottam, mert úgy találtam, hogy az eddigi kutatásokban nem vagy csak kevésé kapott szerepet.

Fő célom a történelmi események

teológiai szempontú értelmezésének vizsgálata és bemutatása volt.

A tudományos kutatáson kívül fontosnak tartom a kora újkori prédikációirodalom gyülekezeti életbe történő bevonását, vagy legalábbis a megismerés lehetőségét és a hozzáférés biztosítását.

Dolgozatom ez ideig nyomtatásban nem jelent meg, az Országos Széchényi Könyvtár Elektronikus Könyvtárában elérhető. Hozzáférés: <http://mek.oszk.hu/09200/09262/>

Sziráki Szilvia



Kegyelem éve

Új év, új titok. Mit hoz? Mi vár ránk?
gyengék, szegények, kicsinyek, árvák!
S kórházból írta valaki nekem:
„Így kezdődött új évem betegen.

És mégis hittel hirdetem, hogy ez
az Úrnak kedves esztendeje lesz!
Bízó reménnyel megyek elébe!
Kedves esztendő! Kegyelem éve!“

Azóta telnek napok és hetek,
de akárhányszor ezzel ébredek,
indulok bízva új nap elébe:
Kedves esztendő. Kegyelem éve!

Hiszed-e velem, vallod-e velem,
ha mást mutat is a sírva járt jelen?
Ne csüggedj mégse! Ne lankadj mégse!
Gyümölcsöt érlel könnyek vetése.

Atyai háznak, dombos kenyérnek
nagy bőségére boldogan térnek
tékozló fiak, feledve vályút,
s újra cserélik szennyes ruhájuk.

Hogy megöleljen, áldjon és segítsen
tárt kapujában vár ránk az Isten.
Tárva a kapu. Vár a kegyelem.
Hiszed-e velem? Vallod-e velem?

Akkor hallják meg minden szegények!
Hirdessük ezt a kegyelmi évet!
Hirdessük gondot, bút félretéve:
Kedves esztendő! Kegyelem éve!

Túrmezei Erzsébet

Székesfehérváron a Szent István Művelődési Házban 2013. február 23-án (szombaton)

17 órakor

**PETÉNYI KATALIN ÉS KABAY BARNA
alkotók filmbemutatója lesz
SZIGORÚAN ELLENŐRZÖTT ÉLETEK
címmel.**

A film drámai sorsokon keresztül mutatja be a román kommunista diktatúra ördögi mechanizmusát, a Securitate működését, a vallás, az etnikai kisebbségek, az emberi méltóság elleni támadásait, és ezzel szemben a belső szabadság, morális felelősség, hit és hűség erejét, mely az áldozatok erőforrása volt kiszolgáltatottságukban. Kortanúk vallomásain és a Securitate dokumentumain keresztül megrendítő képet nyújt a múlt szenvedéseiről, kollaborálásról, hűségéről és árulásról.

**A vetítés előtt beszélgetés lesz az
alkotókkal és
TÓKÉS LÁSZLÓ püspökkel,
EP képviselővel.**



**F
I
L
M
K
L
U
B**

„EGY JÓ FILM TÜKÖR LEHET A SZÁMUNKRA” ÚJ RENDEZVÉNYNEK SZÁMÍT GYÜLEKEZETÜNK FILMKLUBJA

A közelmúltban új rendezvénnyel gazdagodott a gyülekezet programtára, „Futó kockák” elnevezéssel. Bár az ország más közösségeiben is szerveznek keresztyén filmklubot, a székesfehérvári kezdeményezés mégis sajátos arculattal rendelkezik.

Lelkészfeleségként, gyülekezeti tagként figyelemmel követem a férjem szolgálatát, éppen ezért tisztában vagyok azzal, milyen igények fogalmazódnak meg a gyülekezetbe járó tagok részéről. Sokféle lehetőség van, ugyanakkor, valljuk be, sok minden hiányzik még – mondja Somogyiné Gyüre Mária, a „Futó kockák” címre keresztelt, a közelmúltban megkezdődött filmklub vezetője.

Bevallja: kedveli a filmeket, bár nem számít kimondottan „filmfalónak”. Ebből következik, hogy megválogatja, mit néz meg.

– Szeretem a jó filmes alkotásokat, véleményem szerint hasznos tanítésszerek lehetnek, amelyeket Isten segítségével fel tudunk használni életünkben. Először Fűtő Róbert lelkipásztor testvértől szereztem tudomást arról, hogy már évek óta filmklubot szervez Budapesten, hamarosan elolvastam hasonló témában megírt könyvét és tanulmányoztam honlapját, meghallgattam más testvérek véleményét is, hogy miben gazdagodtak az alkalmon.

– Érelődött bennem a kérdés, mi lenne, ha egy hasonló klubot a székesfehérvári egyházközségben is útjára indítanánk.

A gondolatokat végül tett követte, s az elmúlt év októberében útjára indult a fehérvári filmklub. Menetrendje is napvilágot látott, havonta minden harmadik péntek, 19 órai kezdéssel. A névválasztás párjával, Somogyi László lelkipástorral történő beszélgetés közben született meg, amikor férje egyszer csak kimondta a „futó kocka” elnevezést. Gondolatban már össze is adódott fejében, hogy ez lesz

a klub helyes elnevezése. Nem titkolt szándék, hogy a név utal a friss gyülekezeti alkalom kicsit humoros, kissé játékos, és persze csipetnyit rejtélyes jellegére.

Sokan talán meglepődnek rajta, hogy egy keresztyén filmklub miért nem vallásos témájú filmeket tűz a műsorára. Természetesen erre is megvan a magyarázat.

– Az Úr világosan beszél róla, amikor az Atyához imádkozik a tanítványokért, hogy nem azt kéri, Isten vegye ki az övét a világból, hanem azt, hogy őrizze meg őket a világban. Mindebből világossá lett a számomra, hogy nem kell mindent kizárni az életünkben. Egy hívő is elmegy meghallgatni hangversenyt, megnéz egy filmet a moziban, színházba jár – nem mindegy azonban, mit tekint meg, és hogyan ítéli meg az ott látottakat. Erre jó lehetőség a filmklub.

Egy cselekménydús film számos eseményt mesél el, kapcsolatok sorozatát mutatja be. Történetek egész láncolatát, emberi sorsokat ismerhetünk meg, szokásokba nyerhetünk betekintést, egyúttal megvizsgálhatjuk,

felismerjük-e benne magunkat. Egy-egy tartalmas film tükör is számunkra, hogy milyenek is vagyunk valójában.

A kezdeményezők szándéka, hogy valódi közösségé formálódjon ki a pénteki kör. Olyan közösséggé, ahol bátran lehet nevetni, de nem kell szégyellni egy-egy legördülő könnycseppet sem, és ahol őszintén elgondolkodhatunk a film üzenetén. Közben az ige is elhangzik egy-egy bizonygatóval által. Mara fontosnak tartja: nem hagyományos szerkezettel bíró bibliaóráról van szó. Sokkal inkább egy kötetlenebb, formabontó alkalomról. Az Élő Isten sincs kizárva a rendezvényről, sőt, Ő van elsőként meghívva, akire a résztvevők is várnak. A film új missziói lehetőséggé nőtte ki magát – fogalmazza meg a rendezvény háziasszonya, aki a program levezetéséhez továbbra is számít lelkipásztor férje segítségére. Örömmel látták, hogy a januári alkalmon már két új ifjú hölgygel gyarapodott a mozilátogatók létszáma. Kis enni- és innivaló is várja a nézőket a február 15-i „Futó kockák”, a film címe azonban maradjon addig is meglepetés.

Szűcs Gábor

Félelem

Uram Jézus
Te légy velem.
Félelmemet Te
űzzed el.
Nem is tudom
miért félek?
mikor mindig
Veled élek.
Állandóan Veled
vagyok.

Imáimba is Hozzád
fordulok.
Most egy nagy
műtét előtt állok.
Nem tudni
felébredek még
e földre?
vagy Hozzád megyek
az égi mezőkre?
Én még ugyan
nem tudom
merre fordul

a sorsom.
De ha Te már
eldöntötted hova
irányítsd lelkemet
ez ellen nem
tiltakozom
legyen úgy, ahogy
Te akarod.
Ámen.

*(Műtét előtt: 2012. III. 2.)
Bodacz Károlyné*

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca****Vasárnap:**

08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
 10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
 18:00 Istentisztelet
 Ünnepe napokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtti úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Hétfő:

16:30 Szervedélybetegségből szabadulást keresők és azokat segítők összejevetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18.00 „Egymás terhére hordozzátok” imaóra mindenkinek
 második: 18.00 Presbiteri bibliaóra
 harmadik: 18:00 Keresztelők előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás
 negyedik: 18.00 Munkaközösségek, bizottságok tagjainak bibliaórája

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisífi)

Péntek: 19:00 Fiatal nők köre

Páratlan héten pénteken, páros héten szombaton:

19:00 Aktívifi

Szombat: 18:00 Tanítványként Élni a Gyülekezetben (TÉGY)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok, illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 3. péntekjén: 19:00 Futó kockák klubja

Minden hó második szombatján: 9:30 Páratlan páros (házasság-gondozás)

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az Imaházban

Kéthetente szerdán: 17:00 Bibliaóra az Imaházban

Kéthetente szombaton: 18:00 Házi Bibliaóra

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet

Szerda: 17:00 Biblia-kör

Hivatali órák: szerda 15.00-17.00

Urnatemető nyitva a téli időszámítás alatt:

szerda, péntek: 15-17, vasárnap: 9-12

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Ujvári Sándor Csaba, Varga Tünde beosztott lelkészek

Fehérvári Dávid egyetemi lelkész

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámla szám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár Széchenyi u. 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai, s és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az Szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Mocsáriné Brunner Boglárka

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatiitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető ige hirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu



BÉKESSÉG
 A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
 Felelős szerkesztő: Somogyi László
 Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
 Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István